

JUSTITIS MINISTERIET

Konkursrådet

Dato: 3. juli 2020
Sagsbeh: Cecilie Armand
Dok.: 1514047

Konkursrådets udtalelse om ændringer i rekonstruktionsreglerne som følge af covid-19

1. Indledning

Mange virksomheder – navnlig små og mellemstore virksomheder – oplever for tiden betydelige økonomiske vanskeligheder. I den anledning er det Konkursrådets opfattelse, at der er behov for at iværksætte initiativer i form af ændringer af gældende regler om rekonstruktion. Reglerne om rekonstruktion har til formål at skabe mulighed for en videreførelse af virksomheder, som er levedygtige, når der ses bort fra de aktuelle økonomiske vanskeligheder.

Konkursrådet vil i denne udtalelse komme med anbefalinger til lovændringer, der tager sigte på at gøre rekonstruktionsreglerne mere smidige og mindre omkostningskrævende. Reglerne forventes derved at blive mere anvendelige for virksomheder, der er levedygtige, men som grundet covid-19 eller andre omstændigheder er blevet insolvente. Anbefalingerne bør gennemføres snarest muligt.

Hovedideen med Konkursrådets anbefalinger er at ændre rekonstruktionsreglerne, således, at den indledende periode bliver en slags *kontrolleret time-out* på 4-8 uger. I denne indledende fase beskyttes virksomheden mod sine kreditorer, mens mulighederne for at opnå en rekonstruktion sonderes, men modsat i dag anbefales det, at en virksomhed ikke automatisk skal erklæres konkurs, hvis rekonstruktionen slår fejl i *time-out*-perioden. *Time-out*-perioden får dermed karakter af en forebyggende rekonstruktionsbehandling. Konkursrådet anbefaler endvidere at ændre rekonstruktionsreglerne, således at de bliver billigere at anvende navnlig til fordel for mindre virksomheder, og således at de giver en insolvent virksomhed en forbedret

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

likviditet. Konkursrådet anbefaler herudover, at der indføres en forbedret og hurtigere adgang til at redde en virksomhed ved en virksomhedsoverdragelse, der kan gennemføres ved en ”fast track”-procedure med betryggende retsgarantier for kreditorerne. Endelig anbefales det at gøre reglerne om virksomhedspant mere fleksible, således at en virksomhed kan fortsætte sin sædvanlige drift under en rekonstruktionsbehandling.

Konkursrådets ovennævnte forslag vil blive overvejet på ny i forbindelse med Konkursrådets behandling af kommissoriet om de lovgivningsmæssige konsekvenser af rekonstruktions- og insolvensdirektivet.

Konkursrådets anbefalinger er begrænset til forslag, der enten tidligere har været behandlet af Konkursrådet, eller som er lovteknisk enkle. Anbefalingerne forventes at være politisk ukontroversielle. Konkursrådet vurderer, at en gennemførelse af forslagene vil føre til en markant forbedring af mulighederne for at redde insolvente virksomheder via en rekonstruktionsbehandling og dermed vil indebære en betydelig stigning i antallet af rekonstruktioner.

1.1 Konkursrådets kommissorium

Justitsministeriet har i anledning af den aktuelle krise som følge af covid-19 anmodet Konkursrådet om en udtalelse i forhold til behovet for ændringer af gældende regler om rekonstruktion.

1.2. Konkursrådets sammensætning

Konkursrådet havde ved afgivelse af denne udtalelse følgende sammensætning:

- Professor, dr. jur. Ulrik Rammeskow Bang-Pedersen, Københavns Universitet (formand)
- Professor, Kim Sommer Jensen, Aarhus Universitet
- Advokat Kristian Dalsgaard, Advokatrådet
- Advokat Nete Weber, Danske Advokater
- Dommer Torben Kuld Hansen, Den Danske Dommerforening
- Retsassessor Bente Højmosé Thrane, Dommerfuldmægtigforeningen
- Statsautoriseret revisor Jens Baes, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer/Foreningen af Registrerede Revisorer
- Kontorchef Annemette Ottosen, Skatteministeriet
- Fg. statsadvokat Per Fiig, Rigsadvokaten

- Chefkonsulent Rikke Demant Hansen, Erhvervsministeriet
- Fg. kontorchef Jørgen Jørgensen, Justitsministeriet

Som sekretær for Konkursrådet har fungeret fuldmægtig Cecilie Armand.

1.3. Konkursrådets arbejde

Konkursrådet indledte arbejdet i april 2020.

Konkursrådet har behandlet udtalelsen på 2 møder.

Konkursrådet afgiver hermed udtalelse om lovændringer i rekonstruktionsreglerne som følge af covid-19.

Udtalelsen er afgivet enstemmigt.

1.4. Betænkning nr. 1555/2015 om ansattes retsstilling under insolvensbehandling

Konkursrådet afgav i 2015 betænkning nr. 1555/2015 om ansattes retsstilling under insolvensbehandling. Betænkningen indeholder forslag til forenkling af konkursreglerne og en styrkelse af ansattes retsstilling under arbejdsgiverens insolvensbehandling. Betænkningen blev afgivet på baggrund af en anmodning fra Justitsministeriet i 2009 om at overveje udformningen af lønprivilegiet i konkurslovens § 95 og ansattes retsstilling under insolvensbehandling i almindelighed.

Betænkningen indeholder bl.a. forslag til justeringer af reglerne om virksomhedsoverdragelse under rekonstruktionsbehandling. Betænkningen indeholder endvidere overvejelser og forslag om ansattes retsstilling i relation til Lønmodtagernes Garantifond under arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling. Disse to forslag genfremsættes i vidt omfang i nærværende udtalelse. Genfremsættelsen af Konkursrådets tidligere forslag er begrundet i forslagernes forventede rekonstruktionsfremmende virkning.

1.5 Resumé af Konkursrådets overvejelser og forslag

I *pkt. 2* beskriver Konkursrådet gældende ret, herunder de gældende rekonstruktionsregler i konkursloven og de relevante regler i lov om Lønmodtagernes Garantifond, virksomhedsoverdragelsesloven og tinglysningsloven.

Pkt. 3 indeholder Konkursrådets overvejelser, mens *pkt. 4* indeholder Konkursrådets foreslåede lovudkast med bemærkninger.

1.6 Økonomiske konsekvenser af Konkursrådets forslag

Konkursrådets forslag har til formål at øge anvendelsen af rekonstruktionsreglerne, således at flere virksomheder kan videreføres i stedet for at blive afviklet under en konkursbehandling.

Det er efter Konkursrådets opfattelse kun muligt at give et overordnet skøn over de økonomiske konsekvenser af Konkursrådets forslag. Konkursrådet har således ikke mulighed for mere præcist at beregne de økonomiske effekter af det samlede forslag.

Efter Konkursrådets opfattelse må de foreslåede ændringer til rekonstruktionsreglerne antages at kunne få betydelige positive økonomiske konsekvenser både for erhvervslivet og det offentlige. Det må således antages, at en indførelse af de foreslåede ændringer vil kunne bidrage til at begrænse erhvervslivets og det offentliges tab på insolvente virksomheder. Hertil kommer, at en indførelse af de foreslåede ændringer må antages at forhindre tab af arbejdspladser. Det skønnes med betydelig usikkerhed, at de positive økonomiske konsekvenser ved at gøre rekonstruktionsinstituttet mere anvendeligt vil kunne mindske det samlede offentlige provenutab som følge af konkurser med et beløb, der langt overstiger udgifterne ved Konkursrådets forslag.

Efter Konkursrådets opfattelse kan det med betydelig usikkerhed skønnes, at der som følge af Konkursrådets forslag vil være i størrelsesordenen 500 flere sager om rekonstruktion årligt. De skyldnere, over for hvem disse rekonstruktionsbehandlinger indledes, må dog forventes - hvis der ikke var indledt rekonstruktionsbehandling - at være blevet tvangsopløst eller undergivet konkursbehandling. Der vurderes på den baggrund ikke at være væsentligt merarbejde for domstolene ved at skulle behandle anslået i størrelsesordenen 500 flere sager om rekonstruktion årligt.

Konkursrådet foreslår en ophævelse dels af den automatiske retsvirkning om konkurs ved en fejlslagen rekonstruktionsplan, dels af kravet om sikkerhedsstillelse for omkostningerne forbundet med en eventuel senere konkursbehandling.

I de tilfælde hvor følgen efter de foreslåede regler er konkursbehandling, kan det ikke på forhånd udelukkes, at der kan være tilfælde, hvor boets aktiver ikke vil strække til at dække omkostningerne ved boets behandling, og hvor disse dermed vil skulle afholdes af statskassen.

Det er Konkursrådets vurdering, at en stor del af rekonstruktionsbehandlingerne vil ophøre før vedtagelse af en rekonstruktionsplan uden udgifter forbundet hermed for statskassen, og at andre rekonstruktionsbehandlinger vil ende med en tvangsakkord uden udgifter forbundet hermed for statskassen.

Et skøn over antallet af rekonstruktionsbehandlinger, som efter vedtagelsen af en rekonstruktionsplan ikke ophører som følge af, at der er stadfæstet rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, og hvor skifteretten dermed ex officio indleder konkursbehandling, vil være 125. I disse sager vil staten således skulle stille sikkerhed for omkostningerne ved boets behandling, hvilket vil være forbundet med en udgift på i størrelsesordenen 30.000 kr. pr. sag.

Konkursrådet skønner, at der i 2/3-dele af de ovenævnte sager alligevel vil være midler til at dække § 93-kravene, hvilket vil sige, at staten vil få udgifterne forbundet med sikkerhedsstillelsen refunderet. Når der forinden under en rekonstruktionsbehandling har været vedtaget en rekonstruktionsplan, og hvor kreditorerne dermed har været overbeviste om, at en rekonstruktion af virksomheden var mulig, må der således antages ofte at være midler i det senere konkursbo. Hertil kommer, at mange rekonstruktioner må antages at munde ud i en virksomhedsoverdragelse. I disse tilfælde må købesummen antages at dække § 93-kravene i det senere konkursbo.

Af den tilbageværende tredjedel må halvdelen af rekonstruktionssagerne efter et løst skøn antages - hvis der ikke var indledt rekonstruktionsbehandling - i stedet at være endt som tvangsopløsninger med en udgift for statskassen på i størrelsesordenen 15.000 kr. pr. sag til følge. Statens sikkerhedsstillelse i disse sager må dermed antages at være forbundet med en direkte nettoudgift på i størrelsesordenen 15.000 kr. pr. sag. I øvrigt bemærkes, at for så vidt angår den halvdel af sagerne, der - hvis der ikke var indledt rekonstruktionsbehandling - i stedet ville være endt som en konkursbehandling, ikke i alle tilfælde vil være tale om en udgift på 30.000 kr., idet sikkerhedsstillelsen alene udgør halvdelen, hvis skyldneren havde stillet virksomhedspant.

Et samlet skøn over merudgifterne for statskassen ved en ophævelse af kravet om sikkerhedsstillelse for en eventuel senere konkursbehandling vil på denne baggrund være en nettoudgift i størrelsesordenen 1 million kr. årligt.

Konkursrådets forslag om indførelse af en mere fleksibel ordning for tillidsmandens medvirken i rekonstruktionsproceduren samt forslaget om en vi-

dere adgang til at udsætte mødet om forslaget til rekonstruktionsplan forventes ikke at være forbundet med merudgifter for statskassen. Det samme gælder forslaget om indførelse af en mere fleksibel regulering af virksomhedspanthavers retsstilling under virksomhedspantsætters rekonstruktionsbehandling.

Det genfremsatte forslag om at gøre rekonstruktionsbehandling til udbetalingsgrund hos LG skønnes ikke at medføre øgede omkostninger for LG i nævneværdigt omfang. Som anført i betænkning nr. 1555/2015, kapitel 12, afsnit 2, vil den ansattes krav på løn i de tilfælde, hvor en rekonstruktionsbehandling munder ud i konkurs, efter den gældende retsstilling kunne kræves udbetalt fra LG, og dækning fra LG allerede ved indledning af rekonstruktionsbehandling vil således blot være en fremrykkelse af en udbetaling, LG ville skulle foretage på et senere tidspunkt.

I de tilfælde, hvor rekonstruktionsbehandlingen ophører, fordi arbejdsgiveren er solvent, ville LG's dækning efter den nuværende retstilstand imidlertid ikke have været aktualiseret. Idet LG indtræder i den ansattes krav mod arbejdsgiveren, jf. LG-lovens § 7, vil LG kunne kræve sit udlæg refunderet af arbejdsgiveren ved rekonstruktionsbehandlingens ophør, jf. i den forbindelse konkurslovens § 10 a, stk. 2, nr. 3, hvorefter privilegerede lønkrav ikke akkorderes. En dækningsret hos LG for tidligere beskæftigede medarbejdere ved rekonstruktionsbehandling vil medføre, at LG – hvis rekonstruktionsbehandlingen ender med arbejdsgiverens solvens – vil få udgifter til administration af lønudbetalingerne til de ansatte, som ikke ville være aktuelle efter gældende ret.

Ovennævnte betragtninger om de økonomiske konsekvenser for LG ved at gøre rekonstruktionsbehandling til udbetalingsgrund gælder også i relation til ansatte, som virksomheden fortsat ønsker at beskæftige. Dækningen fra LG allerede ved indledning af rekonstruktionsbehandling vil således, i de tilfælde hvor rekonstruktionsbehandlingen munder ud i konkurs, også være en fremrykkelse af en udbetaling, LG ville skulle foretage på et senere tidspunkt. Imidlertid ville fortsat beskæftigede medarbejdere, til forskel fra opsagte medarbejdere, formentlig i praksis kunne have sikret sig betaling fra arbejdsgiveren ved at nægte at arbejde videre, indtil restancen blev betalt. Dette vil kunne medføre, at LG vil få udgifter til administration af lønudbetalingerne til de ansatte, som ikke ville være aktuelle efter gældende ret.

Den foreslåede videreførelse af låneordningen hos LG skønnes ikke at medføre udgifter for LG, som ikke vil være aktuelle efter gældende ret. Der henvises til betænkning nr. 1555/2015, kapitel 14, afsnit 2.2.

Forslagene har imidlertid til formål at øge anvendelsen af rekonstruktionsreglerne, og det må bl.a. på den baggrund forventes, at flere arbejdsgivere i fremtiden vil forsøges rekonstrueret med følgende større interesse for LG's låneordning, end der på nuværende tidspunkt er for låneordningen, jf. også betænkning nr. 1555/2015, kapitel 14, afsnit 2.2. Det må imidlertid også forventes, at en større del af arbejdsgiverne vil komme solvent ud af rekonstruktionsbehandlingen, og herved tilbagebetales LG-udbetalingerne, ligesom LG sparer udgifter til udbetalinger, der ellers ville skulle være foretaget ved en senere konkurs.

På den baggrund er det Konkursrådets vurdering, at en videreførelse af låneadgangen ikke vil medføre øgede udgifter af betydning for LG pr. ansat. Der henvises i det hele til betænkning nr. 1555/2015, kapitel 14, afsnit 2.2.

Den foreslåede ligestilling af rekonstruktionsbehandling og konkurs under virksomhedsoverdragelsesloven forventes kun i begrænset omfang få økonomiske konsekvenser for LG.

Forslaget indebærer isoleret set kun, at LG skal betale § 95-delen af lønnen for den lønperiode, hvori der indledes rekonstruktionsbehandling, samt feriegodtgørelse af løn for tiden forud for rekonstruktionsbehandlingen, men det må som anført i ovennævnte betænkning antages, at arbejdsgiveren selv har betalt lønkravet. I øvrigt må det som anført i betænkningen antages, at forslaget blot medfører en fremrykkelse af en virksomhedsoverdragelse, der ellers ville foretages under overdragerens konkursbehandling, og LG ville i den situation skulle betale de samme krav. Der henvises til betænkning nr. 1555/2015, kapitel 15, afsnit 2.1.

Den foreslåede procedure for virksomhedsoverdragelse under rekonstruktionsbehandling vurderes ikke at være forbundet med merudgifter for statskassen. Der kan imidlertid være udgifter forbundet med kurators undersøgelser i det efterfølgende konkursbo med hensyn til at belyse, om der kan foretages omstødelse i forhold til en eller flere fordringshavere, og om rekonstruktøren kan stilles til ansvar for indgåelse af overdragelsesaftalen. Det er fortsat Konkursrådets opfattelse, at det ikke forekommer hensigtsmæssigt via rekonstruktionsreglerne at sikre finansiering af den kontrol, der skal foretages af kurator i det efterfølgende konkursbo. Dette er begrundet i, at sik-

kerhedsstillelsen også vil kunne anvendes til andre formål, og at den vil være et fordyrende led ved rekonstruktionsbehandlingen, som kan være hæmmende for, om rekonstruktion af virksomheden gennemføres. Udgifter til ovennævnte undersøgelser i det efterfølgende konkursbo i relation til omstødelige dispositioner må således som i andre konkursboer, hvor der ikke er tilstrækkelige midler til at foretage relevante undersøgelser, finansieres af en eller flere fordringshavere, der har interesse heri.

2. Gældende ret

2.1 Konkursloven

Konkurslovens afsnit IA indeholder regler om rekonstruktion. Reglerne blev indført ved lov nr. 718 af 25. juni 2010, der samtidig ophævede de hidtil gældende regler i konkursloven om anmeldt betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord. Loven bygger på Konkursrådets betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion mv.

Formålet med reglerne om rekonstruktion er at forbedre mulighederne for, at virksomheder, der er levedygtige, når der ses bort fra de aktuelle økonomiske vanskeligheder, kan videreføres i stedet for at blive erklæret konkurs.

Mens det primære formål med en konkursbehandling er at få realiseret skyldnerens aktiver med henblik på at fyldestgøre skyldnerens og konkursboets kreditorer, er formålet med en rekonstruktionsbehandling at videreføre skyldnerens virksomhed ved at gøre denne solvent igen via en tvangsakkord eller ved at overdrage virksomheden til en solvent tredjemand. En rekonstruktion skal derfor indeholde mindst en tvangsakkord eller en virksomhedsoverdragelse, jf. konkurslovens § 10.

En tvangsakkord kan gå ud på procentvis nedsættelse eller bortfald af fordringerne mod skyldneren, jf. konkurslovens § 10 a, stk. 1, 1. pkt. En tvangsakkord kan endvidere gå ud på betalingsudsættelse, jf. konkurslovens § 10 a, stk. 1, 2. pkt. En tvangsakkord kan imidlertid bl.a. ikke omfatte fordringer, der har fortrin frem for andre fordringer i tilfælde af konkurs, jf. konkurslovens § 10 a, stk. 2, nr. 3. En virksomhedsoverdragelse kan gå ud på overdragelse til eje af skyldnerens igangværende virksomhed eller en del heraf, der bevarer sin identitet, og som udgør en økonomisk enhed, der er organiseret med henblik på udøvelse af en økonomisk aktivitet, jf. konkurslovens § 10 b. Fordringshavere skal behandles lige, medmindre de samtykker i en mindre gunstig behandling, eller andet følger af lovens øvrige bestemmelser, jf. konkurslovens § 10 c. Dette indebærer, at fordringshavere i samme

konkursklasse skal behandles lige, og at krav i højere konkursklasser skal betales fuldt ud, før der betales noget til en lavere konkursklasse.

Indledning af en rekonstruktionsbehandling forudsætter en begæring fra skyldneren eller en kreditor, jf. konkurslovens § 11. Såvel fysiske personer som juridiske personer kan undergives rekonstruktionsbehandling, men dog således at en fysisk person ikke kan undergives rekonstruktionsbehandling mod sin vilje. Foreligger der ikke samtykke, anses en fordringshavers begæring om rekonstruktionsbehandling for en konkursbegæring, der straks skal behandles, jf. konkurslovens § 11, stk. 5.

Rekonstruktionsbehandling kan alene indledes, hvis skyldneren er insolvent, jf. konkurslovens § 11, jf. § 17, stk. 2, og § 18.

Indledning af rekonstruktionsbehandling er betinget af, at den, der har fremsat begæring om rekonstruktionsbehandling, stiller sikkerhed for en eventuel efterfølgende konkursbehandling, jf. konkurslovens § 11 a, stk. 7. Sikkerhedens størrelse fastsættes efter konkurslovens § 27, stk. 1.

Skifteretten beskikker ved indledningen af rekonstruktionsbehandlingen en eller flere rekonstruktører og en regnskabskyndig tillidsmand for skyldneren, jf. konkurslovens § 11 a, 1. pkt. En begæring om rekonstruktionsbehandling er uden virkning, hvis den ikke indeholder forslag til beskikkelse af en eller flere rekonstruktører og en regnskabskyndig tillidsmand samt en erklæring fra de pågældende om, at de er villige til at påtage sig hvervet og opfylder habilitetsbetingelserne i § 238, jf. konkurslovens § 11, stk. 2. Rekonstruktøren skal i samarbejde med skyldneren undersøge mulighederne for at rekonstruere den nødlidende virksomhed. Tillidsmanden skal bistå skyldneren og rekonstruktøren med regnskabskyndig kompetence i forbindelse med rekonstruktionsarbejdet.

Under en rekonstruktionsbehandling bevarer skyldneren som udgangspunkt ejerskabet og rådigheden over sine aktiver, men rådigheden begrænses. Skyldneren må ikke foretage dispositioner af væsentlig betydning uden rekonstruktørens samtykke, og betaling af gæld må kun ske i overensstemmelse med konkursordenen, eller hvis betaling er nødvendig for at afværge tab, jf. konkurslovens § 12, stk. 1. Hvis skyldneren er en juridisk person med begrænset hæftelse kan skifteretten træffe bestemmelse om, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af skyldneren, jf. konkurslovens §§ 12 a og 12 b.

Virksomhedsoverdragelse under en rekonstruktionsbehandling må alene ske i overensstemmelse med et rekonstruktionsforslag, der er stadfæstet af skifteretten, jf. konkurslovens § 12, stk. 2. En virksomhedsoverdragelse, der er foretaget uden iagttagelse af § 12, stk. 2, vil kunne omstødes, hvis overdragelsen har medført et tab, jf. herved konkurslovens § 75.

Skifteretten fastsætter tidspunktet for møde med fordringshaverne, hvor rekonstruktørens forslag til rekonstruktionsplan for virksomheden drøftes, jf. konkurslovens §§ 11 a, stk. 2, og 11 e, stk. 1. Mødet skal holdes senest fire uger efter rekonstruktionsbehandlingens indledning, jf. konkurslovens § 11 a, stk. 2, 2. pkt. Hvis særlige grunde taler for det, kan skifteretten efter anmodning fra rekonstruktøren og tillidsmanden udsætte drøftelsen af forslaget til rekonstruktionsplan til et senere møde, som skal holdes inden fire uger, jf. konkurslovens § 11 e, stk. 5. Udsættelsen kan dog ikke ske, hvis et flertal af fordringshaverne stemmer imod, og dette flertal repræsenterer mindst 25 % af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret. Rekonstruktionsbehandlingen kan kun fortsætte, hvis rekonstruktionsplanen ikke forkastes af fordringshaverne.

Rekonstruktøren skal herefter udarbejde et rekonstruktionsforslag, dvs. rekonstruktørens forslag til, hvordan skyldnerens virksomhed skal rekonstrueres. En rekonstruktion skal som nævnt indeholde en tvangsakkord og/eller en virksomhedsoverdragelse. Der skal senest seks måneder efter mødet med fordringshaverne, jf. § 11 e, holdes møde i skifteretten med henblik på afstemning om rekonstruktionsforslaget, jf. § 13, stk. 1. Skifteretten kan dog forlænge fristen med indtil i alt 4 måneder, hvis skyldneren med rekonstruktørens samtykke anmoder herom, og kreditorerne vedtager det, jf. § 13 a. Rekonstruktionsforslaget anses for vedtaget, medmindre et flertal af de fordringshavere, der er repræsenteret på mødet og deltager i afstemningen, stemmer imod, jf. konkurslovens § 13 d, stk. 1.

Det vedtagne rekonstruktionsforlag er først gyldigt, når det er stadfæstet af skifteretten, jf. konkurslovens § 13 e. Skifteretten kan kun nægte at stadfæste rekonstruktionsforslaget, hvis sagsbehandlingsfejl eller fejl i de foreliggende oplysninger må antages at have haft væsentlig betydning for vedtagelsen, hvis en fordringshaver er tilsagt fordele uden for rekonstruktionen for at indvirke på afstemningen, eller hvis rekonstruktionsforslaget er i strid med loven eller står i misforhold til skyldnerens økonomiske forhold, jf. konkurslovens § 13 e, stk. 3 og 5.

En stadfæstet rekonstruktion vil på begæring af en fordringshaver kunne op-
hæves af skifteretten, hvis skyldneren har handlet svigagtigt eller groft tilsi-
desætter sine forpligtelser ifølge rekonstruktionen, jf. konkurslovens § 14 e.

Under rekonstruktionsbehandlingen gælder der forbud mod retsforfølgning
mod skyldneren, og der vil være adgang til modregning, omstødelse og vi-
dereførelse af gensidigt bebyrdende aftaler efter regler, der i vidt omfang
svarer til reglerne i konkurs.

Hvis der stadfæstes et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse
om tvangsakkord, kan skyldnerens virksomhed (eller en del heraf) fortsætte
med samme ejer.

Hvis der stadfæstes et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse
om virksomhedsoverdragelse, kan skyldnerens virksomhed (eller en del
heraf) fortsætte med ny ejer. Skyldneren vil i denne situation normalt gå
konkurs, hvis det stadfæstede rekonstruktionsforslag ikke tillige indeholder
bestemmelse om tvangsakkord. Det er dog ikke udelukket, at skyldneren
ved virksomhedsoverdragelsen – eventuelt i kombination med en eller flere
fordringshaveres (frivillige) gældseftergivelse – bliver solvent, således at
skyldneren også selv undgår en konkurs.

Hvis en rekonstruktionsbehandling ophører af andre grunde end ved stad-
fæstelse af en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsak-
kord, eller at skyldneren (i øvrigt) ikke længere er insolvent, tages skyldne-
rens bo automatisk under konkursbehandling samtidig med rekonstruktions-
behandlingens ophør, jf. konkurslovens § 15, stk. 3. En begæring om rekon-
struktionsbehandling kan ikke tilbagekaldes efter indledningen af rekon-
struktionsbehandling, jf. konkurslovens § 11, stk. 6.

2.2 Lov om lønmodtagernes garantifond

Lønmodtagernes Garantifond blev etableret ved lov nr. 116 af 13. april
1972. Loven indeholder regler, der gennemfører det såkaldte insolvensdi-
rektiv, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. okto-
ber 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens in-
solvens. Direktivet er en kodificeret udgave af rådets direktiv
1980/987/EØF af 20. oktober 1980 med ændringer. Direktivet indeholder
bestemmelser om garantiordningers sikring af arbejdstageres lønkrav mv. i
tilfælde af arbejdsgiverens insolvens.

Efter § 1 i lov om Lønmodtagernes Garantifond, jf. lovbekendtgørelse nr. 686 af 20. juni 2011 om Lønmodtagernes Garantifond ("LG-loven"), er fonden bl.a. oprettet med henblik på sikring af lønmodtagernes krav på løn mv. i tilfælde af arbejdsgiverens konkurs.

LG-loven omfatter også sikring af ansattes krav på løn mv. under arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling, jf. § 1, stk. 1, nr. 4. Ifølge § 2, stk. 4 omfatter garantien dog kun krav på løn mv., der forfalder under rekonstruktionsbehandlingen, og som i tilfælde af konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-3. Udbetaling fra fonden kan kun ske, hvis rekonstruktøren giver samtykke hertil, jf. konkurslovens § 12, stk. 1. Garantien for udbetaling af løn under rekonstruktion er reelt et lån til den rekonstruktionsramte virksomhed, jf. § 7, stk. 2. Udbetaling af garantien for krav, der forfalder under rekonstruktionsbehandling, kan ikke gøres gældende af den enkelte ansatte, men er en mulighed for arbejdsgiveren. Garantien for krav, der forfalder under rekonstruktionsbehandlingen, gælder både i forhold til ansatte, der fortsat beskæftiges af arbejdsgiveren, og ansatte, hvis arbejdsaftaler ikke videreføres. Garantien dækker den type krav, der i tilfælde af konkurs er omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-3, selv om kravene, hvis de vedrører arbejde udført under rekonstruktionsbehandlingen, konkret er omfattet af konkurslovens § 94.

Indledning af rekonstruktionsbehandling er – i modsætning til indledning af konkursbehandling, jf. LG-lovens § 1, stk. 1, nr. 1 – ikke udbetalingsgrund efter LG-loven. Krav, der forfalder inden indledning af rekonstruktionsbehandlingen, kan således ikke kræves dækket af Lønmodtagernes Garantifond før tidspunktet for arbejdsgiverens eventuelle konkurs. Adgangen til at få arbejdsgiveren taget under konkursbehandling er imidlertid suspenderet, jf. konkurslovens § 24, og den ansatte er således henvist til at afvente afslutningen af rekonstruktionsbehandlingen, som kan vare op til et år.

Selv om låneadgangen for arbejdsgivere under rekonstruktionsbehandling i princippet gælder i forhold til ikke-beskæftigede medarbejderes krav, der forfalder under rekonstruktionsbehandlingen, anvender arbejdsgiveren ikke denne adgang til at betale disse ansattes krav. Arbejdsgiveren betaler heller ikke disse krav eller andre krav på lønrestancer til de pågældende ansatte af eventuelle egne midler.

Hvis rekonstruktionen ophører i tilfælde af stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag, der indeholder en tvangsakkord, vil de ansatte kunne gøre deres privilegerede krav, jf. konkurslovens § 10 a, stk. 2, nr. 3, gældende mod den

nu solvente arbejdsgiver. Hvis ikke arbejdsgiveren betaler, vil de ansatte være henvist til at inddrive kravet ved retsforfølgning mod arbejdsgiveren.

Hvis rekonstruktionsbehandlingen ophører af andre grunde end stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, eller at skyldneren ikke er insolvent, tages skyldnerens bo straks under konkursbehandling, jf. konkurslovens § 15, stk. 3. De ansatte vil på dette tidspunkt kunne rette deres krav mod Lønmodtagernes Garantifond, jf. LG-lovens § 1, stk. 1, nr. 1, jf. § 2 stk. 1.

Der henvises i det hele til betænkning nr. 1555/2015 om ansattes retsstilling under insolvensbehandling, kapitel 11, afsnit 11.1 og kapitel 12, afsnit 12.1.

2.3 Tinglysningsloven

Virksomhedspant og fordringspant blev indført som pantsætningsformer i dansk ret ved lov nr. 560 af 24. juni 2005 om ændring af tinglysningsloven, konkursloven og andre love (Virksomhedspant), hvor §§ 47 c-47 f blev indsat i tinglysningslovens kapitel 7 om tinglysning i personbogen. Loven gennemfører Virksomhedspantsudvalgets forslag og overvejelser i betænkning nr. 1459/2005 om virksomhedspant.

Virksomhedspant indebærer, at indehaveren af en erhvervsvirksomhed ved anvendelse af skadesløsbrev eller ejerpantebrev samlet underpantsætter, hvad virksomheden ejer og fremtidig erhverver, jf. tinglysningslovens § 47 c stk. 1, 1. pkt. Virksomhedspantet kan omfatte bestemte aktiver inden for de kategorier, som udtømmende opregnes i tinglysningslovens § 47 c, stk. 3 (bl.a. fordringer, varelager, driftsmateriel).

I tinglysningslovens § 47 f, stk. 2, reguleres, hvilken betydning indledning af rekonstruktionsbehandling har på virksomhedspanthavers og fordringspanthavers retsstilling. Det følger af tinglysningslovens § 47 f, stk. 2, at virksomhedspant, jf. § 47 c, eller fordringspant, jf. § 47 d, der er stiftet inden skifterettens beslutning om indledning af rekonstruktionsbehandling, ikke omfatter aktiver erhvervet efter beslutningen. Dette gælder ikke, hvis der ved indledningen af rekonstruktionsbehandling er indledt gældssanerings-sag.

Bestemmelsen indebærer, at virksomhedspant og fordringspant ”fryses” ved indledning af rekonstruktionsbehandling, medmindre der ved indledningen af rekonstruktionsbehandling er indledt gældssaneringssag. At virksom-

hedspantet eller fordringspantet ”fryses” indebærer, at pantet ikke omfatter aktiver erhvervet efter det pågældende tidspunkt.

Det følger endvidere af konkurslovens § 12 d, stk. 1, at skyldnerens adgang til at udskille aktiver fra virksomhedspantet som led i regelmæssig drift af virksomheden ophører, når rekonstruktionsbehandling er indledt.

2.4 Virksomhedsoverdragelsesloven

Virksomhedsoverdragelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 710 af 20. august 2002 om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, gennemfører direktiv 2001/23/EF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter.

Loven finder anvendelse ved overdragelse af en virksomhed eller en del heraf, herunder ved et konkursbos videresalg af en virksomhed eller en del heraf til en erhverver, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 1, stk. 1 og stk. 3.

Erhververen af en virksomhed, der helt eller delvist overdrages, indtræder umiddelbart i de rettigheder og forpligtelser, der bestod på overtagelsestidspunktet i henhold til aftaler mv. om løn og arbejdsforhold, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 2, stk. 1.

Reglen om erhververens indtrædelse i de rettigheder og forpligtelser, der bestod på overtagelsestidspunktet, gælder ikke, hvis overdragelsen af virksomheden sker fra et konkursbo. Ved et konkursbos videresalg af en virksomhed indtræder erhververen kun i de rettigheder og forpligtelser, der vedrører tiden efter konkursens indledning. Det indebærer, at den ansattes krav på løn mv. (herunder feriegodtgørelse) for tiden inden konkursens indledning fortsat skal rettes mod konkursboet og dermed omfattes af dækningen fra Lønmodtagernes Garantifond.

Den nævnte undtagelse for så vidt angår erhververens retsstilling ved et konkursbos videresalg af virksomheden gælder ikke, når overdragelsen sker under en anmeldt rekonstruktion. Følgelig indtræder erhververen i de ansattes krav både for så vidt angår tiden inden og efter indledning af rekonstruktionsbehandlingen, jf. også konkurslovens § 14 c, stk. 3. Dette indebærer, at det efter gældende ret ikke er muligt at lade Lønmodtagernes Garantifond dække lønkrav mv. forud for rekonstruktionsbehandlingen.

Der henvises i det hele til betænkning nr. 1555/2015 om ansattes retsstilling under insolvensbehandling, kapitel 15, afsnit 15.1.

3. Konkursrådets overvejelser

3.1. Beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand

Som omtalt ovenfor er en begæring om rekonstruktion uden virkning, hvis den ikke indeholder forslag til beskikkelse af en eller flere rekonstruktører og en regnskabskyndig tillidsmand. Det følger endvidere af ovenstående, at skifteretten beskikker mindst en rekonstruktør og en tillidsmand allerede ved indledningen af rekonstruktionsbehandlingen.

Erfaringerne med rekonstruktionsreglerne er, at de ikke bruges i det til tænkte omfang. Det fremføres ofte, at en væsentlig årsag hertil er, at det er for omkostningskrævende at gennemføre en rekonstruktion, navnlig for mindre virksomheder.

Konkursrådet har overvejet, om der fremover bør stilles lempeligere krav til beskikkelsen af rekonstruktører og regnskabskyndig tillidsmand ved rekonstruktionsbehandlings indledning med henblik på at begrænse omkostningerne ved en rekonstruktion.

Rekonstruktøren indtager en fundamental forretningsmæssig styringsfunktion i rekonstruktionsbehandlingen og har ansvaret for tilrettelæggelsen af rekonstruktionsforløbet fra start til slut. Rekonstruktøren er dermed en så væsentlig aktør i rekonstruktionsprocessen, at dennes medvirken i rekonstruktionsbehandlingen, efter Konkursrådets opfattelse, ikke kan undværes.

Konkursrådet har imidlertid overvejet, om det altid bør være obligatorisk at udpege en regnskabskyndig tillidsmand, herunder om en tillidsmand allerede skal beskikkes fra skifterettens indledning af rekonstruktionsbehandlingen.

Den regnskabskyndige tillidsmands rolle er at supplere rekonstruktøren i organiseringen af rekonstruktionen og sikre, at kreditorerne kan agere i tillid til validiteten og kvaliteten af det regnskabsmateriale mv., som rekonstruktionsforslaget bygger på. Tillidsmandens medvirken sikrer dermed, at rekonstruktørens overvejelser ikke begrænses til oplysninger, der er ensidigt indhentet eller udarbejdet af skyldneren. Der henvises til betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion mv., kapitel 7, afsnit 2.3.1.

Der kan være et reelt behov for regnskabsmæssig assistance i en rekonstruktion, som ikke vil være indfriet alene ved skifterettens beskikkelse af en rekonstruktør, da dennes funktion ikke er regnskabsmæssig.

Behovet for regnskabsmæssig assistance fra en tillidsmand vil imidlertid ikke nødvendigvis være lige udtalt for alle virksomheder. Det gælder navnlig for mindre virksomheder, hvor udpegning af en tillidsmand kan være et fordyrende led i rekonstruktionsbehandlingen, som i sidste ende kan være hæmmende for, om rekonstruktion af virksomheden gennemføres. Udgifterne ved tillidsmandens arbejde vil f.eks. ikke altid være proportionale ved rekonstruktion af små virksomheder, hvor varelageret er meget begrænset.

Ydermere vil rekonstruktøren efter gældende ret under alle omstændigheder kunne antage fornøden sagkyndig bistand, jf. konkurslovens § 11 a, stk. 1, når denne finder behov herfor.

Konkursrådet finder, at der fortsat kan være rekonstruktioner, hvor en tillidsmands medvirken ikke vil kunne undværes. Det vil i nogle tilfælde være nødvendigt, at rekonstruktørens arbejde understøttes af en tillidsmand, som kan producere den regnskabsmæssige data, der er nødvendige for at sikre et validt og sikkert rekonstruktionsforløb for virksomheden.

På baggrund af ovenstående er det Konkursrådets opfattelse, at der i lovgivningen bør indføres en mere fleksibel juridisk ramme for tillidsmandens medvirken i rekonstruktionsprocessen. Lovgivningen bør i højere grad overlade det til rekonstruktionens parter at vurdere, om en tillidsmands medvirken i rekonstruktionsproceduren er nødvendig.

Det bør først og fremmest gøres valgfrit for skyldneren, om der skal ske beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand i forbindelse med rekonstruktionsbehandlings indledning.

I de tilfælde hvor skyldneren ikke i forbindelse med rekonstruktionsbehandlings indledning har anmodet om beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand, bør skyldneren ikke være udelukket fra på et senere tidspunkt at stille krav herom. Skyldneren bør frem til tidspunktet for mødet med kreditorerne om forslaget til rekonstruktionsplanen, kunne kræve en tillidsmand beskikket.

Der bør imidlertid ikke fra andre parter kunne stilles krav om en tillidsmands medvirken, førend der er klarhed over, om en rekonstruktion af virksomheden er gennemførlig og i givet fald, hvordan denne skal iværksættes. Den regnskabskyndige tillidsmands medvirken sker bl.a. af hensyn til at sikre validiteten og kvaliteten af det regnskabsmateriale mv., som rekonstruktionsforslaget skal basere sig på, jf. betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion mv., kapitel 7, afsnit 2.3.1. På mødet med kreditorerne om rekonstruktionsplanen ligger det klart, hvilken type forslag til rekonstruktion af skyldnerens virksomhed, som rekonstruktøren agter at fremsætte, og hvilke væsentlige tiltag, der skal iværksættes i den forbindelse. Rekonstruktøren

eller kreditorerne bør derfor på mødet om rekonstruktionsplanen eller senere kunne kræve, at der beskikkes en regnskabskyndig tillidsmand.

Rekonstruktøren skal imidlertid fortsat på et hvilket som helst tidspunkt kunne antage fornøden sagkyndig bistand, der ikke er beskikket af skifteretten. Det indebærer, at rekonstruktøren også før vedtagelsen af en rekonstruktionsplan kan rådføre sig med en regnskabskyndig, skulle dette vise sig nødvendigt i rekonstruktionsbehandlings indledende forløb. Dette vil eksempelvis kunne dreje sig om regnskabskyndig bistand til at vurdere skyldnerens aktiver til brug for udarbejdelsen af forslaget til rekonstruktionsplan. Skyldnerens nuværende revisor eller forretningsmæssige rådgiver vil i den forbindelse kunne yde regnskabskyndig bistand til rekonstruktøren. Denne person vil imidlertid ikke kunne beskikkes som regnskabskyndig tillidsmand, jf. konkurslovens § 238, stk. 5. Det vil således være op til kreditorerne på mødet om forslaget til rekonstruktionsplanen eller senere konkret at vurdere, om der kan ageres i tillid til validiteten og kvaliteten af det regnskabsmateriale mv., som revisoren har udarbejdet, eller om en uafhængig tillidsmand skal beskikkes.

Konkursrådet foreslår samlet set, at det gøres valgfrit for skyldneren, om en regnskabskyndig tillidsmand skal beskikkes ved rekonstruktionsbehandlings indledning, og at rekonstruktøren eller kreditorerne på mødet om rekonstruktionsplanen (eller senere) kan anmode om, at skifteretten beskikker en regnskabskyndig tillidsmand, såfremt dette ikke allerede er sket. Rekonstruktøren bør samtidig på et hvilket som helst stadie i rekonstruktionsbehandlingen fortsat kunne antage fornøden regnskabskyndig bistand.

3.2 Fristen for vedtagelse af en rekonstruktionsplan

Som omtalt ovenfor skal skifteretten fastsætte tidspunktet for mødet med kreditorerne om rekonstruktionsplanen senest fire uger efter rekonstruktionsbehandlings indledning. Rekonstruktionsplanen skal bl.a. indeholde en begrundet redegørelse for, hvilken type forslag til rekonstruktion, der agtes fremsat, og de væsentligste skridt, der agtes foretaget under rekonstruktionsbehandlingen.

Den gældende frist på fire uger for fastsættelse af møde med kreditorerne om rekonstruktionens forløb opfattes af mange som kort og kan i kombination med ovennævnte regel om automatisk konkurs i tilfælde af, at der ikke vedtages en rekonstruktionsplan, efter Konkursrådets opfattelse, være hæmmende for, om rekonstruktion af virksomheden gennemføres.

Hertil kommer, at det for mange nødlidende virksomheder vil være vanskeligt under de nuværende omstændigheder at udarbejde en holdbar rekonstruktionsplan i løbet af blot fire uger. Det kan således være vanskeligt at

vide, hvilke væsentlige skridt, der skal tages under en rekonstruktionsbehandling, når det end ikke vides, f.eks. hvornår en genåbning af virksomheden kan finde sted.

Omvendt er rekonstruktionsplanen efter Konkursrådets opfattelse nødvendig for at opnå en succesfuld rekonstruktion, og denne kan således efter rådets opfattelse ikke undværes i et rekonstruktionsforløb. Ved rekonstruktionsplanen sættes rammen for rekonstruktionen, og mødet om planen er afgørende for kreditorernes mulighed for at blive informeret om rekonstruktionsbehandlingen og gøre deres indflydelse gældende.

Endvidere er det væsentligt for nødlidende virksomheders overlevelse, at rekonstruktionsbehandlingen iværksættes og afsluttes hurtigt. Der bør derfor ikke tilbringes unødigt tid med udarbejdelsen og vedtagelsen af rekonstruktionsplanen.

Det følger allerede af konkurslovens § 11 e, stk. 5, at skifteretten efter anmodning fra rekonstruktøren eller tillidsmanden kan udsætte drøftelsen af forslaget til en rekonstruktionsplan til et senere møde, hvis særlige grunde taler for det. Dette møde skal holdes inden fire uger efter det oprindelige møde om forslaget til rekonstruktionsplan.

På ovenstående baggrund er det Konkursrådets vurdering, at det vil være rekonstruktionsfremmende, såfremt mødet om rekonstruktionsplanen kan udsættes på rekonstruktørens begæring uden yderligere begrundelse. Dette møde vil fortsat skulle holdes inden fire uger efter det oprindelige møde om forslaget til rekonstruktionsplan.

Rekonstruktørens begæring om udsættelse skal fremsættes senest på det møde, der oprindeligt var fastsat af skifteretten for drøftelse af forslaget til rekonstruktionsplanen, således at begæringen kan behandles på dette møde. Udsættelsesbegæringens behandling på mødet i skifteretten skal først og fremmest tilgode se kreditorernes mulighed for at gøre deres indflydelse gældende, jf. straks nedenfor. Samtidig vil et fysisk møde om udsættelsesbegæringen give mulighed for, at rekonstruktøren kan afkræves en nærmere redegørelse for de forhold, der kan oplyses allerede på dette tidspunkt.

Det skal samtidig modvirkes, at den udvidede udsættelsesadgang misbruges til skade for kreditorerne. Kreditorerne bør derfor fortsat have mulighed for at nedstemme rekonstruktørens ønske om forlængelse af fristen for møde om rekonstruktionsplanen. Det følger allerede i dag af konkurslovens § 11 e, stk. 5, 3. pkt., at udsættelse ikke kan ske, hvis et flertal af fordringshaverne stemmer imod, og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret. Denne adgang for kreditorerne foreslås ikke ændret.

3.3 Retsvirkningen af en fejlslagen rekonstruktion og sikkerhedsstillelse for eventuel senere konkursbehandling

Som omtalt ovenfor tages skyldnerens bo automatisk under konkursbehandling samtidig med rekonstruktionsbehandlingens ophør, hvis en rekonstruktionsbehandling ophører af andre grunde end stadfæstelse af en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, eller at skyldneren (i øvrigt) ikke længere er insolvent. Skyldnerens bo tages også under automatisk konkursbehandling, når rekonstruktionsbehandlingen ophører på skyldnerens begæring.

Det er Konkursrådets erfaring, at den automatiske konkurs i tilfælde af en fejlslagen rekonstruktionsbehandling afskrækker skyldnere fra at bruge rekonstruktionsreglerne og kan være hæmmende for, at rekonstruktion af virksomheden gennemføres. Endvidere er en følge af den nævnte regel, at skyldneren allerede ved rekonstruktionsbehandlingens indledning skal stille sikkerhed for en eventuel senere konkursbehandling, hvilket er likviditetsmæssigt belastende for en nødlidende virksomhed.

På den ene side må en skyldner, der – som følge af en fejlslagen rekonstruktionsbehandling – ikke opnår solvens, alligevel forvente at blive taget under konkursbehandling på begæring af en kreditor. Konkursbehandling som automatisk retsvirkning af en fejlslagen rekonstruktion er i det lys ikke mere indgribende for skyldneren, end at en kreditor i tilfælde skyldnerens insolvens kan begære denne konkurs.

Endvidere er retsvirkningen om automatisk konkurs i tilfælde af en fejlslagen rekonstruktion en følge af, at der under en rekonstruktionsbehandling er adgang til at anvende en række virkemidler til gennemførelsen af rekonstruktionen, som ellers er forbeholdt konkursbehandling, og som kan have indgribende betydning for skyldnerens forhold til sine medkontrahenter. Der henvises til betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion mv., kapitel 11, afsnit 2. Det drejer sig blandt andet om adgangen til omstødelse uden at afvente rekonstruktionsforslagets stadfæstelse, videreførelsen af gensidigt bebyrdende aftaler og tvunget debitorskifte som led i en virksomhedsoverdragelse.

Umiddelbar konkursbehandling i forlængelse af en fejlslagen rekonstruktion har til formål at imødegå risikoen for, at skyldneren i speulationsøjemed begærer rekonstruktionsbehandling indledt for senere ensidigt at bringe denne til ophør, efter at disse virkemidler har været anvendt.

På den anden side kan den automatiske følge af en fejlslagen rekonstruktion modvirke videreførelsen af ellers sunde dele af nødlidende virksomheder.

Den afskrækkende effekt ved reglen om automatisk konkursbehandling vurderes at være rekonstruktionshæmmende.

Endvidere vil risikoen for, at rekonstruktionen bringes til ophør i spekulationsøjemed, kunne imødegås ved en tidsmæssig afgrænsning af den periode, hvor skyldneren kan begære rekonstruktionen bragt til ophør uden yderligere konsekvenser. Afgrænses skyldnerens mulighed herfor til tiden før en rekonstruktionsplan er vedtaget, vil det være begrænset, hvor mange aktiviteter, der kan have været igangsat.

Endvidere vil en begrænsning af de nuværende følger af en fejlslagen rekonstruktion betyde, at rekonstruktionsbehandlingens indledende forløb får karakter af en slags tænkepause for skyldneren under rekonstruktørens opsyn. Alternativt risikeres det, at skyldneren rykker tættere på økonomisk afgrund uden at gøre brug af rekonstruktionsreglerne af frygt for de følger om konkurs, det måtte have og med de konsekvenser for forrykkelser mellem kreditorerne, det kan indebære. Dermed må en sådan *kontrolleret time-out* uden udsigt til automatisk konkurs antages at kunne være til gavn for kreditorerne som helhed.

Det er Konkursrådets opfattelse, at en mulighed for skyldneren til at bringe en rekonstruktionsbehandling til ophør uden automatisk konkurs af hensyn til kreditorernes retssikkerhed bør suppleres af regler om kreditorernes information om rekonstruktionsbehandlingens ophør. Kreditorernes kendskab til rekonstruktionsbehandlingens ophør er afgørende for kreditorernes mulighed for at indgive en konkursbegæring og bevare den oprindelige fristdag, der blev etableret ved rekonstruktionsbegæringens indgivelse, jf. konkurslovens § 1, stk. 2, 2. pkt.

Konkursrådet foreslår på ovennævnte baggrund, at en rekonstruktion skal kunne bringes til ophør, før der er vedtaget en rekonstruktionsplan, uden at skyldnerens bo automatisk tages under konkursbehandling. Det bør være uden betydning i den sammenhæng, om rekonstruktionsbehandlingens ophør er bragt til ophør af skyldneren selv, eller om ophøret skyldes andre grunde, eksempelvis at skifteretten vurderer, at rekonstruktionsbehandlingens udsigtsløse. Heller ikke et ophør, der sker som følge af kreditorernes forkastelse af forslaget til rekonstruktionsplan, skal kunne begrunde en automatisk konkursbehandling.

Ved at anvende tidspunktet for rekonstruktionsplanens vedtagelse som generelt skæringstidspunkt undgås eventuelle uhensigtsmæssige situationer, hvor skyldnere, der fornemmer, at kreditorerne ikke vil vedtage rekonstruktionsplanen, forsøger at bringe rekonstruktionsbehandlingens ophør før kreditorernes afstemning om denne.

Som konsekvens af rådets forslag vil en konkursbegæring, der er indgivet inden begæringen om rekonstruktionsbehandling, skulle fremmes i tilfælde af, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, før der er vedtaget en rekonstruktionsplan. Dette gælder dog ikke, hvis kreditor i mellemtiden har tilbagekaldt sin konkursbegæring i medfør af konkurslovens § 21, stk. 3. Behandlingen af en konkursbegæring vil heller ikke kunne afsluttes i skifteretten, som følge af at der indledes rekonstruktionsbehandling af skyldneren, idet konkursbegæringen som nævnt vil *vågne op igen* ved rekonstruktionsbehandlingens tidlige ophør. Af samme grund må en kreditor i denne indledende periode af en rekonstruktionsbehandling anses for at have en retlig interesse i at indgive konkursbegæring mod skyldneren.

Konkursrådets forslag vil indebære, at konkurslovens § 18, nr. 2, der indeholder en formodningsregel om insolvens ved rekonstruktionsbehandling bør tilpasses. Insolvensformodningen bør i lyset af rådets forslag ovenfor også antages at foreligge, når skyldneren for nylig *har været* under rekonstruktionsbehandling. Dette vil samtidig indebære, at bestemmelsen i § 18, nr. 2, vil få reel betydning i praksis. Bestemmelsen må i dag antages ikke at have nogen betydning, idet skifteretten af egen drift tager skyldneren under konkursbehandling ved rekonstruktionsbehandlingens ophør, såfremt skyldneren ikke via en tvangsakkord eller på anden måde er blevet solvent, jf. konkurslovens § 15, stk. 3.

Som omtalt ovenfor er indledning af rekonstruktionsbehandling betinget af, at den, der har fremsat begæringen om rekonstruktionsbehandling, stiller sikkerhed for en eventuel efterfølgende konkursbehandling. Reglen om sikkerhedsstillelse for en eventuel efterfølgende konkursbehandling er begrundet i, at skyldneren automatisk tages under konkursbehandling, såfremt skyldneren ikke opnår at blive solvent under rekonstruktionsbehandlingen.

Konkursrådet har overvejet, om kravet om sikkerhedsstillelse for en eventuel senere konkurs bør ophæves som konsekvens af rådets forslag om ophævelse af den automatiske retsvirkning om konkurs ved en fejlslagen rekonstruktion.

Det rekonstruktionsfremmende element i at mindske den likviditetsmæssige belastning af skyldneren taler for en lempelse af kravet om sikkerhedsstillelse for en eventuel efterfølgende konkursbehandling.

Det må også tillægges betydning, at en kreditor, der efter en fejlslagen rekonstruktion måtte ønske at begære skyldneren konkurs, vil kunne afkræves sikkerhed for omkostningerne ved boets behandling i overensstemmelse med den almindelige regel i konkurslovens § 27, stk. 1.

Der kan imidlertid være tilfælde, hvor en rekonstruktionsbehandling ophører efter tidspunktet for vedtagelsen af rekonstruktionsplanen. I disse tilfælde vil retsvirkningen efter den foreslåede ordning fortsat være automatisk konkursbehandling af skyldneren. Det kan ikke på forhånd udelukkes, at der kan være tilfælde, hvor boets aktiver ikke vil strække til at dække omkostningerne ved boets behandling, og hvor disse dermed vil skulle afholdes af statskassen. Dette taler for fortsat at stille krav om sikkerhedsstillelse for en eventuel senere konkursbehandling ved rekonstruktionsbehandlingens indledning.

Det må imidlertid antages, at det relativt sjældent vil forekomme, at der ikke er tilstrækkelige midler i boet til dækning af omkostningerne ved boets behandling, når der forinden, i et forsøg på at rekonstruere virksomheden, er blevet vedtaget en rekonstruktionsplan.

Kravet om sikkerhedsstillelse, der skal modvirke en så formentlig sjælden situation, bør være proportional med de konsekvenser, et sådant krav har for nødlidende virksomheder.

Konkursrådet finder efter en samlet afvejning af de ovenstående hensyn, at kravet om sikkerhedsstillelse for en eventuel senere konkurs på grund af de rekonstruktionsfremmende effekter, dette vil have, bør ophæves.

3.4 Virksomhedsoverdragelse under rekonstruktionsbehandling

Som omtalt ovenfor indtræder erhververen af en virksomhed som udgangspunkt umiddelbart i de rettigheder og forpligtelser, der bestod på overtagelsestidspunktet i henhold til aftaler mv. om løn og arbejdsforhold. Dette gælder dog ikke, såfremt overdrageren af virksomheden er et konkursbo. I disse tilfælde indtræder erhververen alene i de rettigheder og forpligtelser, der vedrører tiden efter konkursens indledning.

Følgelig skal den ansattes krav på løn mv. for tiden inden konkursens indledning fortsat rettes mod konkursboet. Disse krav omfattes dermed af dækningen fra Lønmodtagernes Garantifond. Den nævnte undtagelse i konkurs for så vidt angår erhververens umiddelbare indtrædelse i den overdragne virksomheds rettigheder og forpligtelser gælder imidlertid ikke, når virksomhedsoverdragelsen finder sted under en rekonstruktionsbehandling.

Dette indebærer, at det efter gældende ret ikke er muligt at lade Lønmodtagernes Garantifond dække lønkrav mv. forud for rekonstruktionsbehandlingens indledning, og erhververen indtræder således i de ansattes krav på løn både for så vidt angår tiden inden og efter indledning af rekonstruktionsbe-

handling, jf. også konkurslovens § 14 c, stk. 3. Det er på den baggrund de almindelige regler, der gælder, uanset om en virksomhed er i almindelig drift eller under rekonstruktionsbehandling.

I overensstemmelse med Konkursrådets forslag i rådets betænkning 1555/2015, kapitel 15, er det Konkursrådets opfattelse, at erhververens retsstilling bør være den samme, uanset om virksomhedsoverdragelsen foretages under rekonstruktions- eller konkursbehandling, og at rekonstruktionsbehandling og konkursbehandling dermed sidestilles i relation til virksomhedsoverdragelsesloven.

Dette forslag vil indebære, at Lønmodtagernes Garantifond udbetaler løn til ansatte, der vedrører tiden inden indledning af henholdsvis rekonstruktions- eller konkursbehandling, og at erhververen kun indtræder i krav, der vedrører tiden efter konkursens eller rekonstruktionsbehandlingens indledning.

Det er forslagets rekonstruktionsfremmende effekt, der er afgørende for forslagets genfremsættelse i nærværende udtalelse. Forslaget forventes således at øge incitamentet til at foretage virksomhedsoverdragelser under en rekonstruktionsbehandling.

Konkursrådet genfremsætter ud fra samme formål endvidere sit tidligere forslag om mulighed for at foretage virksomhedsoverdragelser under rekonstruktionsbehandling efter en hurtig og enkel "*fast track*"-procedure, der ikke indebærer vedtagelse og stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag. Der henvises i det hele til Konkursrådets betænkning nr. 1555/2015, kapitel 15.

En virksomhedsoverdragelse må alene ske i overensstemmelse med et rekonstruktionsforslag, der er stadfæstet af skifteretten. Baggrunden er, at overdragelsen udgør en afgørende del af virksomhedens samlede rekonstruktion. For at sikre kreditorernes indflydelse på vilkårene for virksomhedsoverdragelsen skal den således vedtages af kreditorerne.

Skifterettens stadfæstelse af virksomhedsoverdragelsen i henhold til rekonstruktionsforslaget udgør en sikkerhed for, at overdragelsen er foregået inden for konkurslovens rammer og er dermed et værn om kreditorernes, herunder også mindretallets, retsstilling.

Formålet med Konkursrådets forslag om at give adgang til virksomhedsoverdragelse under rekonstruktionsbehandling efter en mindre tidskrævende procedure er at øge incitamentet til at foretage virksomhedsoverdragelse un-

der en rekonstruktionsbehandling. Dette vil også gøre det nemmere at overdrage virksomhedens aktiver til et datterselskab og på den måde foretage en virksomhedsoverdragelse, hvilket herefter vil kunne gøres med rekonstruktørens samtykke i stedet for ved et stadfæstet rekonstruktionsforslag.

Det er fortsat Konkursrådets opfattelse, at en tilstrækkelig sikker løsning forudsætter, at overdragelsen kan ske med rekonstruktørens samtykke i kombination med fordringshavernes tilslutning til overdragelsesaftalen, uden at der skal være afstemning i skifteretten. Der henvises i det hele til Konkursrådets betænkning nr. 1555/2015, kapitel 15.

3.5 Rekonstruktionsbehandling som udbetalingsgrund efter lov om Lønmodtagernes Garantifond

Som omtalt ovenfor er rekonstruktionsbehandling ikke udbetalingsgrund efter LG-loven. Det indebærer, at lønmodtagere principielt må afvente, om skyldneren opnår en rekonstruktion, eller om skyldneren tages under konkursbehandling, før lønrestancerne bliver betalt. Samtidig indebærer det en likviditetsmæssig belastning af skyldneren med hensyn til restancer til ansatte, som virksomheden ønsker at beholde under rekonstruktionsbehandlingen.

I overensstemmelse med Konkursrådets forslag i betænkning nr. 1555/2015 foreslår Konkursrådet, at rekonstruktionsbehandling bør være udbetalingsgrund efter LG-loven. Konkursrådet henviser til kapitel 11, 12 og 13 i rådets betænkning nr. 1555/2015.

Det er fortsat Konkursrådets opfattelse, at udbetalingen efter LG-loven under rekonstruktionsbehandlingen bør gælde både for fortsat og ikke fortsat beskæftigede medarbejdere i skyldnerens virksomhed. Dog bør dækningen ikke omfatte krav, der forfalder efter rekonstruktionsbehandlingsindledning i forhold til lønmodtagere, som fortsat beskæftiges af skyldneren. Af praktiske og administrative grunde foreslår Konkursrådet, at lønningen for den igangværende lønperiode ikke periodiseres, men at man fortsat lægger vægt på forfaldstidspunktet.

Ovenstående indebærer, at Lønmodtagernes Garantifond fremover skal udbetale lønmodtageres krav på løn, der forfalder inden rekonstruktionsbehandlingen ved rekonstruktionsbehandlingsindledning, således at ansatte ikke som efter gældende ret skal afvente rekonstruktionsbehandlingsafslutning.

Konkursrådet har i forbindelse med genfremsættelsen af rådets forslag i betænkning nr. 1555/2015 lagt vægt på det rekonstruktionsfremmende ele-

ment i Konkursrådets tidligere indstilling. Lønmodtagernes Garantifonds dækning af fortsatte medarbejders lønkrav vil i praksis komme til at udgøre et lån til arbejdsgiveren i form af sparede lønomkostninger. Dette vil indebære en likviditetsmæssig fordel for skyldneren med hensyn til restancer til ansatte, hvis ansættelsesforhold opretholdes under rekonstruktionsbehandlingen.

Den foreslåede ordning indebærer også en forbedring af tidligere medarbejders retsstilling under en rekonstruktionsbehandling af skyldneren. Den foreslåede adgang til udbetaling fra Lønmodtagernes Garantifond for ansatte, der ikke længere beskæftiges af arbejdsgiveren, vil dæmme op for den likviditetsmæssige belastning, som de gældende begrænsninger i lovgivningen medfører.

Konkursrådet har overvejet, om ovennævnte forslag bør imødegås af tiltag, der mindsker misbrug af reglerne om dækning fra Lønmodtagernes Garantifond under rekonstruktionsbehandlingen. Konkursrådet har i den forbindelse overvejet om den foreslåede ændring i kombination med den under pkt. 3.2 foreslåede ordning indebærer en særlig risiko for misbrug af adgangen til dækning fra Lønmodtagernes Garantifond. Skyldneren vil med den under pkt. 3.2 foreslåede ordning principielt kunne bringe en rekonstruktionsbehandling til ophør, efter at udbetaling fra Lønmodtagernes Garantifond har fundet sted.

Det må tillægges vægt, at Lønmodtagernes Garantifond i et sådant tilfælde vil kunne begære skyldneren konkurs straks efter rekonstruktionsbehandlingens ophør og anmelde kravene i konkursboet, og hermed vil skyldneren ikke kunne misbruge ordningen ved at begære rekonstruktionsbehandlingens ophør.

Ud fra et forsigtighedsprincip finder Konkursrådet alligevel, at den foreslåede adgang til dækning fra Lønmodtagernes Garantifond under rekonstruktionsbehandlingen ikke bør omfatte krav på løn fra skyldnerens nærstående. Eventuel indfrielse af lønkrav for denne personkreds må afvente rekonstruktionsbehandlingens ophør.

Lønmodtagernes Garantifond dækker ikke SKATs krav på A-skat, dvs. at garantifonden alene dækker den ansattes nettolønkrav. SKAT kan således alene rette sit krav mod skyldneren(-s konkursbo). Konkursrådet foreslår ingen ændringer i denne retstilstand. Efter gældende ret fyldestgøres SKATs krav på A-skat på lige fod med Lønmodtagernes Garantifonds regreskrav i skyldnerens konkursbo. Der henvises nærmere til betænkning nr. 1555/2015 s. 93 f. SKATs krav på A-skat har således i realiteten status som et KL § 95-krav.

Hvis Lønmodtagernes Garantifond som foreslået fremover skal foretage udbetaling, når der indledes rekonstruktionsbehandling, vil SKATs krav på A-skat allerede opstå på udbetalingstidspunktet, dvs. inden en eventuel konkurs. Som følge heraf er det efter gældende ret tvivlsomt, om SKATs krav skal behandles på lige fod med KL § 95-kravene, eller om kravet på A-skat i stedet er et simpelt krav efter konkurslovens § 97. Der henvises nærmere til betænkning nr. 1555/2015 s. 98 f. Det er fortsat Konkursrådets opfattelse, at SKATs stilling ikke bør påvirkes af, at udbetalingstidspunktet fremrykkes fra konkursbehandlingens indledning til rekonstruktionsbehandlingens indledning. Der henvises til betænkning 1555/2015 s. 98 f. I overensstemmelse med Konkursrådets forslag i betænkning 1555/2015 foreslår Konkursrådet derfor, at det fastsættes i konkurslovens § 95, at fortrinsstillingen efter denne bestemmelse tillige omfatter SKATs krav på A-skat. Dette har endvidere den konsekvens, at kravet ikke omfattes af en eventuel tvangsakkord.

3.6 ”Frysning” af virksomhedspant ved indledning af rekonstruktionsbehandling

Som omtalt ovenfor går virksomhedspant ud på, at indehaveren af en erhvervsvirksomhed kan underpantsette, hvad virksomheden ejer og fremtidig erhverver, og at pantsætningen ikke er til hinder for, at aktiver, bortset fra fordringer, udskilles ifølge regelmæssig drift af virksomheden.

Virksomhedspant, der er stiftet inden skifterettens beslutning om indledning af rekonstruktionsbehandling, omfatter ikke aktiver erhvervet efter beslutningen. Dette betegnes som en ”frysning” af virksomhedspantet. Formålet er at sikre, at skyldnerens indtægter under rekonstruktionsbehandlingen ikke anvendes til indkøb af aktiver, der omfattes af pantet, og som dermed fører til en styrkelse af panthaverens stilling.

Konkursrådet vil i nærværende udtalelse undlade nærmere at overveje, om væsentlige ændringer af reglerne om virksomhedspant ud fra rekonstruktionsretlige synspunkter generelt måtte være ønskeligt, idet rådet har noteret sig, at der pågår overvejelser i Justitsministeriet om en bredere revision af virksomhedspanteordningen. Konkursrådet finder det imidlertid velbegrundet i nærværende udtalelse at overveje, om den nævnte regulering af, hvilken betydning indledning af rekonstruktionsbehandling har på virksomhedspanthavers retstilling, kan være rekonstruktionshæmmende og dermed bør foreslås modificeret.

På den ene side forfølger den nævnte regel, der angiver virksomhedspantets retstilling under en rekonstruktionsbehandling et anerkendelsesværdigt formål om at sikre, at skyldnerens indtægter under rekonstruktionsbehandlingen ikke tilfalder virksomhedspanthaveren.

På den anden side medfører den nævnte regel, at skyldnerens adgang til at udskille aktiver fra pantet ifølge regelmæssig drift ophører, jf. konkurslovens § 12 d, stk. 1. Det betyder, at eksempelvis salg fra virksomhedens varerlager under rekonstruktionsbehandlingen vil kræve samtykke fra virksomhedspanthaveren. En sådan begrænsning i skyldnerens adgang til at disponere over virksomhedens aktiver under rekonstruktionsbehandlingen vurderes at kunne være hæmmende for rekonstruktørens mulighed for at iværksætte de fornødne tiltag med hensyn til en videreførelse af skyldnerens virksomhed.

Hertil kommer, at det ofte ses i praksis, at skyldnerens pengeinstitut finansierer rekonstruktionsbehandlingen. I disse tilfælde kan det hævdes at være rimeligt, at de under rekonstruktionsbehandlingen iværksatte tiltag fører til en styrket retsstilling for virksomhedspanthaveren. Den manglende mulighed for at lade de under rekonstruktionsbehandlingen iværksatte tiltag komme virksomhedspanthaveren til gode kan føre til en utilsigtet hindring af, at skyldnerens pengeinstitut fortsætter med at finansiere skyldneren under og efter rekonstruktionsbehandlingen.

Det er Konkursrådets opfattelse, at den ufravigelige karakter af den nævnte regel om virksomhedspanthavers retsstilling kan være rekonstruktionshæmmende. I stedet kan det efter rådets opfattelse overvejes at overlade det til rekonstruktionens parter, herunder virksomhedspanthaveren, at vurdere, om en ”frysning” af virksomhedspantet er ønskelig i det konkrete tilfælde.

Konkursrådet vurderer således, at det kan være en fordel, at tinglysningslovens § 47 f, stk. 2, der angiver hvilken betydning indledning af rekonstruktionsbehandling har på virksomhedspanthavers retsstilling, gøres fravigelig. En sådan ændring vil betyde, at et virksomhedspant alene ”fryses”, hvis skyldneren eller virksomhedspanthaver begærer det.

Det er Konkursrådets vurdering, at den nævnte utilsigtede virkning af frysningsreglen ikke i samme grad gør sig gældende ved fordringspant. Dette skyldes, at en skyldner heller ikke før rekonstruktionsbehandlingen kunne udskille fordringer fra fordringspantet, jf. tinglysningslovens § 47 d. Der ses med andre ord ikke at være et akut behov for at ændre ved, at et fordringspant fryser ved indledningen af rekonstruktionsbehandling.

4. Lovudkast med bemærkninger

4.1. Lovudkast

§ 1

I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 11 af 26. januar 2014, som senest ændret ved § 32 i lov nr. 58 af 30. januar 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 11, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. En begæring om rekonstruktionsbehandling er uden virkning, hvis den ikke indeholder forslag til beskikkelse af en eller flere rekonstruktører samt en erklæring fra de pågældende om, at de er villige hertil og opfylder betingelserne i § 238.«

2. § 11 a, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. Skifteretten beskikker ved indledningen af rekonstruktionsbehandlingen en eller flere rekonstruktører. Skifteretten er ikke bundet af de forslag til rekonstruktør, der fremgår af begæringen. Er der beskikket flere rekonstruktører, varetager disse hvervet hver for sig, medmindre skifteretten bestemmer andet. Rekonstruktøren kan antage fornøden sagkyndig bistand. Såfremt skyldneren anmoder om beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand i forbindelse med begæringen om rekonstruktionsbehandling eller på et senere tidspunkt før vedtagelsen af rekonstruktionsplanen, skal skyldneren komme med forslag herom samt en erklæring fra den pågældende om, at denne er villig hertil og opfylder betingelserne i § 238. 1.-2. pkt. finder tilsvarende anvendelse.«

3. I § 11 a, stk. 4-6, ændres »tillidsmandens« til: »en eventuel tillidsmands«

4. § 11 a, stk. 7, ophæves.

5. § 11 c, stk. 2, nr. 3 affattes således:

»3) Oplysning om, hvorvidt der er konstateret mangler ved skyldnerens seneste årsrapport. Er der beskikket en tillidsmand, afgives oplysningen af denne.«

6. § 11 c, stk. 3, 2.-3. pkt. affattes således:

»Forslaget skal vedlægges en vurdering af skyldnerens aktiver og en erklæring fra rekonstruktøren om, hvorvidt planen efter dennes skøn er gennemførlig. Er der beskikket en tillidsmanden skal denne tillige afgive udtalelse efter 2. pkt.«

7. I § 11 d, stk. 1, § 12 b, stk. 2, 2. pkt., § 13 b, stk. 1, litra i og § 13 c, stk. 1, ændres »tillidsmanden« til: »en eventuel tillidsmand«

8. § 11 e, stk. 5, 1. pkt. affattes således:

»Hvis rekonstruktøren anmoder herom, udsætter skifteretten drøftelsen af forslaget til rekonstruktionsplan til et senere møde, som skal holdes inden fire uger.«

9. I § 11 e indsættes som stk. 6:

»Efter vedtagelsen af rekonstruktionsplanen kan rekonstruktøren eller fordringshavere, der repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret, anmode om, at skifteretten beskikke en regnskabskyndig tillidsmand, såfremt der ikke allerede er beskikket en sådan. Skifteretten skal i så fald snarest muligt beskikke en tillidsmand, der opfylder betingelserne i § 238.«

10. I § 12, stk. 2, indsættes efter »skifteretten«: », eller i medfør af § 13 g«.

11. § 12 d, stk. 1, affattes således:

»Indledning af rekonstruktionsbehandling fratager ikke skyldneren en adgang, som bestod før rekonstruktionsbehandlingen, til at udskille aktiver fra et pant, medmindre der er tale om virksomhedspant, jf. tinglysningens § 47 c, hvor panthaveren har modtaget meddelelse efter tinglysningens § 47 f, stk. 2, eller har meddelt skyldneren, at denne ikke må udskille aktiver fra pantet.«

12. § 12 e, stk. 1, 1. pkt. affattes således:

»Såfremt der er beskikket en tillidsmand, kan skifteretten på begæring af skyldneren fastsætte værdien af et eller flere af skyldnerens pantsatte aktiver i forhold til § 10 a, stk. 2, nr. 2, 3. pkt., § 12 d, stk. 2, nr. 2, og § 14 c, stk. 4.«

13. Efter § 13 f indsættes:

»§ 13 g. Rekonstruktion i form af en virksomhedsoverdragelse kan med rekonstruktørens samtykke ske, inden der er vedtaget en rekonstruktionsplan, hvis det skønnes hensigtsmæssigt for at bevare værdien af skyldnerens virk-

somhed, og medmindre indsigelse mod overdragelsen fra et flertal af fordringshaverne er kommet frem til rekonstruktøren inden 5 hverdage efter afsendelsen af den i stk. 3 nævnte meddelelse.

Stk. 2. Ved anvendelsen af stk. 1 regnes flertallet blandt de fordringshavere, der efter § 13 d, stk. 2-4, har stemmeret om et rekonstruktionsforslag indeholdende bestemmelse om tvangsakkord.

Stk. 3. Med henblik på virksomhedsoverdragelse i medfør af stk. 1 skal rekonstruktøren sende en meddelelse til samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset fra skyldnerens ansatte, der berøres af rekonstruktionsbehandlingen, og til skifteretten. Er skyldneren en sammenslutning, der er registreret i Erhvervsstyrelsen, skal rekonstruktøren samtidig registrere meddelelsen i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 4. Meddelelsen skal indeholde de oplysninger, som fremgår af § 13 b, stk. 1, nr. 1, og oplysning om, hvorvidt erhververen er skyldnerens nærtstående. Meddelelsen skal herudover indeholde de oplysninger, som fremgår af § 11 b, stk. 2, 1. pkt. og 2. pkt., nr. 1 og 2, i det omfang disse oplysninger ikke allerede er udsendt i medfør af § 11 b. Endvidere skal meddelelsen indeholde oplysning om værdiansættelse af skyldnerens aktiver, i det omfang en sådan foreligger. Endelig skal meddelelsen indeholde oplysning om fristen for, hvornår en fordringshavers indsigelse mod virksomhedsoverdragelsen skal være modtaget af rekonstruktøren samt en kortfattet begrundelse for, hvorfor proceduren i medfør af stk. 1 anvendes.

Stk. 5. Senest 5 hverdage efter fristen for indsigelser i medfør af stk. 1 skal rekonstruktøren sende en meddelelse til samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset fra skyldnerens ansatte, der berøres af rekonstruktionsbehandlingen, og til skifteretten, hvor der redegøres for, om virksomhedsoverdragelsen blev gennemført.

Stk. 6. § 14 c, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse. «

14. I § 15, *stk. 3*, indsættes som 2. pkt.:

»Det gælder dog ikke, hvis rekonstruktionsbehandlingen ophører, uden at der er vedtaget en rekonstruktionsplan.«

15. I § 15 *b*, indsættes som stk. 2:

»Rekonstruktøren skal sende en meddelelse om rekonstruktionsbehandlings ophør til samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset fra skyldnerens ansatte, der blev berørt af rekonstruktionsbehandlingen, medmindre skyldnerens bo samtidig tages under konkursbehandling.«

16. I § 18, *nr. 2* indsættes efter »er«: », eller inden for de seneste 3 uger har været,«

17. I § 72, *stk. 3*, indsættes som 2. pkt.:

»En rekonstruktørs samtykke i medfør af § 13 g til en virksomhedsoverdragelse udelukker ikke omstødelse over for andre end erhververen.«

18. I § 95 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Fortrinsstillingen for krav på løn m.v., jf. *stk. 1*, omfatter også SKATs krav på A-skat og arbejdsmarkedsbidrag af kravet. «

§ 2

I lov om Lønmodtagernes Garantifond, jf. lovbekendtgørelse nr. 686 af 20. juni 2011, som ændret ved § 7 i lov nr. 1569 af 15. december 2015, § 10 i lov nr. 1669 af 26. december 2017, § 31 i lov nr. 58 af 30. januar 2018, lov nr. 124 af 6. februar 2019 og § 5 i lov nr. 496 af 1. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 1, *stk. 1, nr. 4*, affattes således:

»4) ved arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling.«

2. § 2, *stk. 4-6*, ophæves.

3. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. I tilfælde af rekonstruktionsbehandling, jf. § 1, *stk. 1, nr. 4*, omfatter garantien i forhold til lønmodtagere, som fortsat beskæftiges af arbejdsgiveren, ikke krav, der forfalder efter rekonstruktionsbehandlingens indledning, jf. dog *stk. 2-4*.

Stk. 2. Overdrages arbejdsgiverens virksomhed eller en del heraf, omfatter garantien dog krav fra overdragne lønmodtagere, der vedrører tiden inden rekonstruktionsbehandlingens indledning, uanset om disse krav forfalder efter rekonstruktionsbehandlingens indledning.

Stk. 3. I tilfælde af rekonstruktionsbehandling, jf. § 1, *stk. 1, nr. 4*, omfatter garantien efter *stk. 1-2* ikke krav fra lønmodtagere, der er arbejdsgiverens nærstående.

Stk. 4. Fonden kan med rekonstruktørens samtykke, jf. konkurslovens § 12, *stk. 1*, via arbejdsgiveren udbetale op til tre måneders løn mv., der forfalder under en rekonstruktionsbehandling, til hver lønmodtager.«

4. I § 3, *stk. 1*, ændres »nr. 1-3« til: »nr. 1-4«

5. I § 3, *stk. 2*, ændres »§ 1, *stk. 1*, nr. 4« til: »§ 2 a, *stk. 4*«

6. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 a. I situationer som nævnt i § 1, *stk. 2*, og hvor virksomheden er ophørt, kan fonden dække krav på samme måde som krav omfattet af § 1, *stk. 1*, nr. 1-3.

Stk. 2. I situationer som nævnt i § 1, *stk. 2*, og hvor virksomheden ikke er ophørt, kan fonden dække krav på samme måde som krav, omfattet af § 1, *stk. 1*, nr. 4.«

7. I § 5, *stk. 1*, indsættes som 2. pkt.:

»Forpligtelsen gælder endvidere rekonstruktører og kuratorer, i det omfang der er udsigt til dividende til det krav, som anmodningen vedrører.«

§ 3

I lov om tinglysning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1075 af 30. september 2014, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 1722 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. § 47 f, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Virksomhedspant, jf. § 47 c, der er stiftet inden skifterettens beslutning om indledning af rekonstruktionsbehandling, omfatter ikke aktiver erhvervet efter det tidspunkt under rekonstruktionsbehandlingen, hvor pant-haveren modtog meddelelse fra skyldneren om, at pantet ikke omfatter ak-tiver erhvervet derefter, eller hvor skyldneren modtog meddelelse efter kon-kurslovens § 12 d, *stk. 1*. Fordringspant, jf. § 47 d, der er stiftet inden skif-terettens beslutning om indledning af rekonstruktionsbehandling, omfatter ikke aktiver erhvervet efter beslutningen. Reglerne i 1.-2. pkt. gælder ikke, hvis der ved indledningen af rekonstruktionsbehandling er indledt gældssa-neringssag.«

§ 4

I lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, jf. lovbe-kendtgørelse nr. 710 af 20. august 2002, som senest ændret ved § 4 i lov nr. 385 af 26. april 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 2 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. Finder overdragelsen sted under overdragerens rekonstruktions- eller konkursbehandling, indtræder erhververen dog kun i rettigheder og forpligtelser, jf. stk. 1 og 2, der vedrører tiden efter insolvensbehandlingens indledning.«

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den...

Stk. 2. Loven finder anvendelse, hvor konkursdekret afsiges eller rekonstruktionsbehandling, gældssaneringssag eller anden insolvensbehandling indledes efter lovens ikrafttræden.

§ 6

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens § 1 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Lovens § 2 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

4.2. Bemærkninger til lovudkastet

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

§ 1

Til nr. 1 (§ 11, stk. 2)

Konkurslovens § 11, stk. 2, nyaffattes som følge af, at reglerne for tillidsmandens medvirken i rekonstruktionsbehandlingen foreslås revideret.

Det følger af den gældende bestemmelse i konkurslovens § 11, stk. 2, at en begæring om rekonstruktionsbehandling er uden virkning, hvis den ikke indeholder forslag til beskikkelse af en eller flere rekonstruktører og en regnskabskyndig tillidsmand.

Det foreslås, at en begæring om rekonstruktionsbehandling er uden virkning, hvis den ikke indeholder forslag til beskikkelse af en eller flere rekonstruktører samt en erklæring fra de pågældende om, at de er villige hertil og opfylder betingelserne i § 238.

Der tilsigtes med forslaget ikke nogen ændring i kravene til begæringens indhold for så vidt angår forslaget til en eller flere rekonstruktører. Det vil fortsat være en betingelse for rekonstruktionsbehandlings indledning, at begæringen indeholder forslag til beskikkelse af mindst en rekonstruktør.

Med forslaget gøres det valgfrit for skyldneren, om der skal ske beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand i forbindelse med rekonstruktionsbehandlings indledning.

I de tilfælde hvor skyldneren ikke i forbindelse med rekonstruktionsbehandlings indledning har anmodet om beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand, kan skyldneren frem til tidspunktet for mødet med kreditorerne om forslaget til rekonstruktionsplanen stille krav herom. Skyldnerens anmodning om beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand er en disposition af væsentlig betydning, der kræver rekonstruktørens samtykke.

Forslaget er begrundet i hensynet til at undgå, at kravet om tillidsmandens medvirken, på grund af de omkostninger, der er forbundet hermed, bliver hæmmende for, om rekonstruktion af virksomheden gennemføres. Formålet

med den foreslåede ændring er at indføre en mere fleksibel juridisk ramme for tillidsmandens medvirken i rekonstruktionsbehandlingen.

Der henvises til pkt. 3.1.

Til nr. 2 (§ 11 a, stk. 1)

Forslaget til nyaffattelsen af konkurslovens § 11 a, stk. 1, er en konsekvensændring som følge af, at reglerne for tillidsmandens medvirken i rekonstruktionsbehandlingen foreslås revideret (lovforslagets § 1, nr. 1).

Det foreslås i § 11 a, stk. 1, 6. pkt., at 1.-2. pkt. finder tilsvarende anvendelse, såfremt skyldneren i forbindelse med begæringen om rekonstruktionsbehandling eller på et senere tidspunkt før vedtagelsen af rekonstruktionsplanen anmoder om beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand.

Der tilsigtes med forslaget ikke nogen ændring i reglerne om skifterettens beskikkelse af en eller flere rekonstruktører eller rekonstruktørens mulighed for at antage fornøden sagkyndig bistand.

Rekonstruktøren vil dermed fortsat på et hvilket som helst tidspunkt kunne antage fornøden sagkyndig bistand, der ikke er beskikket af skifteretten.

Der henvises til pkt. 3.1.

Til nr. 3 (§ 11 a, stk. 4-6)

Forslaget er en konsekvensændring som følge af forslaget til § 11, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 1) om en mere fleksibel ramme for tillidsmandens medvirken i rekonstruktionsbehandlingen.

Det foreslås, at ”tillidsmandens” erstattes af ”en eventuel tillidsmands”.

Til nr. 4 (§ 11 a, stk. 7)

Forslaget om ophævelse af konkurslovens § 11 a, stk. 7, om sikkerhedsstillelse for en eventuel efterfølgende konkursbehandling, skal ses i sammenhæng med, at den automatiske retsvirkning om konkurs af en fejlslagen rekonstruktion foreslås kun at indtræde i perioden efter vedtagelsen af rekonstruktionsplanen (lovforslagets § 1, nr. 14).

Forslaget medfører, at skyldneren fritages for den likviditetsmæssige belastning, som det gældende krav om sikkerhedsstillelse for en efterfølgende konkursbehandling indebærer. Forslaget vurderes på den baggrund at være

rekonstruktionsfremmende. Hertil kommer, at det må antages at være sjældent forekommende, at der ikke er tilstrækkelige midler i boet til dækning af omkostningerne ved boets behandling, når der forinden, i et forsøg på at rekonstruere virksomheden, er blevet vedtaget en rekonstruktionsplan.

Der henvises til pkt. 3.3.

Til nr. 5 (§ 11 c, stk. 2, nr. 3)

Forslaget er en konsekvensændring som følge af forslaget til § 11, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 1) om en mere fleksibel ramme for tillidsmandens medvirken i rekonstruktionsbehandlingen.

Forslaget indebærer, at oplysningen om hvorvidt der er konstateret mangler ved skyldnerens seneste årsrapport kun afgives af tillidsmanden, såfremt en sådan er beskikket.

Til nr. 6 (11 c, stk. 3, 2.-3. pkt.)

Forslaget er en konsekvensændring som følge af forslaget til § 11, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 1) om en mere fleksibel ordning med hensyn til tillidsmandens medvirken i rekonstruktionsbehandlingen.

Forslaget indebærer, at vurderingen af skyldnerens aktiver og erklæringen om, hvorvidt planen er gennemførlig kun tillige skal afgives af tillidsmanden, såfremt en sådan er beskikket.

Til nr. 7 (§ 11 d, stk. 1, og § 12 b, stk. 2, 2. pkt., § 13 b, stk. 1, litra i, og § 13 c, stk. 1)

Forslaget er en konsekvensændring som følge af forslaget til § 11, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 1) om en mere fleksibel ordning med hensyn til tillidsmandens medvirken i rekonstruktionsbehandlingen.

Til nr. 8 (§ 11 e, stk. 5, 1. pkt.):

Forslaget angår rekonstruktørens adgang til at begære mødet om forslaget til rekonstruktionsplanen udsat til et senere møde.

Det følger af den gældende bestemmelse i konkurslovens § 11 e, stk. 5, at skifteretten efter anmodning fra rekonstruktøren eller tillidsmanden kan udsætte drøftelsen af forslaget til en rekonstruktionsplan til et senere møde, hvis særlige grunde taler for det.

Det foreslås, at skifteretten udsætter drøftelsen af forslaget til rekonstruktionsplan til et senere møde, som skal holdes inden fire uger, såfremt rekonstruktøren begærer det.

Forslaget indebærer, at drøftelsen af forslaget til rekonstruktionsplan kan udsættes på rekonstruktørens begæring uden yderligere begrundelse.

Det møde, der berammes i anledning af udsættelsen, skal holdes inden fire uger efter det oprindelige møde om forslaget til rekonstruktionsplan.

Forslaget er begrundet i, at det for nogle nødlidende virksomheder vurderes at være vanskeligt at udarbejde en holdbar rekonstruktionsplan i løbet af fire uger.

Forslaget indebærer, at § 11 c om kravene til forslaget til rekonstruktionsplan skal fortolkes lempeligt i de tilfælde, hvor rekonstruktøren på mødet med fordringshaverne agter at fremsætte en begæring om udsættelse af drøftelsen af denne, jf. § 11 e, stk. 1.

I de tilfælde hvor mødet om forslaget til rekonstruktionsplan udsættes i medfør af den foreslåede § 11 e, stk. 5, 1. pkt. skal fristen på seks måneder for afholdelse af møde i skifteretten med henblik på afstemning om rekonstruktionsforslaget, jf. § 13, stk. 1, regnes fra tidspunktet for det nye møde, der berammes som følge af udsættelsen.

For at undgå at den udvidede udsættelsesadgang misbruges til skade for fordringshaverne, skal disse fortsat have mulighed for at nedstemme rekonstruktørens ønske om forlængelse af fristen for møde om rekonstruktionsplanen. Det følger af den gældende bestemmelse i konkurslovens § 11 e, stk. 5, 3. pkt., at udsættelse ikke kan ske, hvis et flertal af fordringshaverne stemmer imod, og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret.

Der henvises til pkt. 3.2.

Til nr. 9 (§ 11 e, stk. 6)

Forslaget til § 11 e, stk. 6, skal ses i sammenhæng med, at det som noget nyt foreslås overladt til skyldneren, om en regnskabskyndig tillidsmand skal beskikkes ved rekonstruktionsbehandlings indledning (lovforslagets § 1, nr. 1).

Det foreslås i § 11 e, stk. 6, at rekonstruktøren eller fordringshavere, der repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret, efter vedtagelsen af rekonstruktionsplanen kan anmode om, at skifteretten beskikke en regnskabskyndig tillidsmand, såfremt der ikke allerede er beskikket en sådan. Skifteretten skal i så fald snarest muligt beskikke en tillidsmand, der opfylder betingelserne i konkurslovens § 238.

Forslaget er begrundet i, at det på mødet om forslaget til rekonstruktionsplanen vurderes at være muligt for fordringshaverne og rekonstruktøren at bedømme, om en tillidsmands medvirken i rekonstruktionsbehandlingen er påkrævet med hensyn til at sikre validiteten af de aktiviteter, der skal iværksættes som led i rekonstruktionen af virksomheden.

Begæringen om beskikkelse af en regnskabskyndig tillidsmand kan fremsættes på selve mødet eller på et senere tidspunkt.

Der henvises til pkt. 3.1.

Til nr. 10 (§ 12, stk. 2),

Det foreslås at udvide § 12, stk. 2, sådan, at virksomhedsoverdragelse under rekonstruktion også kan ske i medfør af den foreslåede procedure i § 13 g.

Der henvises til afsnit 3.4 og betænkning nr. 1555/2015 om ansattes retsstilling under insolvensbehandling, kapitel 15, afsnit 2.2.

Til nr. 11 (§ 12, d, stk. 1)

Forslaget til ændring af konkurslovens § 12 d, stk. 1, skal ses i sammenhæng med, at det som noget nyt foreslås, at den gældende bestemmelse i tinglysningslovens § 47 f, stk. 2, om virksomhedspantets stilling under virksomhedspantsættersens rekonstruktionsbehandling, gøres fakultativ (lovforslagets § 3, nr. 1).

Det foreslås på den baggrund, at indledning af rekonstruktionsbehandling ikke fratager skyldneren en adgang, som bestod før rekonstruktionsbehandlingen, til at udskille aktiver fra et pant, medmindre der er tale om virksomhedspant, jf. tinglysningslovens § 47 c, hvor panthaveren har modtaget meddelelse efter tinglysningslovens § 47 f, stk. 2, eller har meddelt skyldneren, at denne ikke må udskille aktiver fra pantet.

Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 3, nr. 1.

Til nr. 12 (§ 12 e, stk. 1, 1. pkt.)

Forslaget er en konsekvensændring som følge af forslaget til § 11, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 1) om en mere fleksibel ordning med hensyn til tillidsmandens medvirken i rekonstruktionsbehandlingen.

Forslaget indebærer, at skifteretten på skyldnerens begæring, kan fastsætte værdien af et eller flere af skyldnerens pantsatte aktiver i forhold til § 10 a, stk. 2, nr. 2, 3. pkt., § 12 d, stk. 2, nr. 2, og § 14 c, stk. 4, såfremt der er beskikket en tillidsmand.

Til nr. 13 (§ 13 g)

Det foreslås i § 13 g, stk. 1, at rekonstruktion i form af en virksomhedsoverdragelse kan ske med rekonstruktørens samtykke, inden der er vedtaget en rekonstruktionsplan, hvis det skønnes hensigtsmæssigt for at bevare værdien af skyldnerens virksomhed, og medmindre indsigelse mod overdragelsen fra et flertal af fordringshaverne er kommet frem til rekonstruktøren inden fem hverdage efter afsendelsen af den i stk. 3 nævnte meddelelse.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at indføre en lempelig procedure for at gennemføre virksomhedsoverdragelser under rekonstruktionsbehandling. Efter den foreslåede procedure kan en virksomhedsoverdragelse gennemføres med rekonstruktørens samtykke, uden der er vedtaget og stadfæstet et rekonstruktionsforslag herom.

Den lempelige mulighed for virksomhedsoverdragelse finder kun anvendelse indtil det tidspunkt, hvor der er vedtaget en rekonstruktionsplan. Dette indebærer, at overdragelsesaftalen skal være indgået med erhververen, inden rekonstruktionsplanen er vedtaget. Herudover ændrer den foreslåede procedure ikke på et normalt rekonstruktionsforløb, og der skal således udsendes materiale mv. inden for de fastsatte frister som normalt.

Det er en betingelse for anvendelse af den lempelige procedure, at det af rekonstruktøren skønnes hensigtsmæssigt for at bevare værdien af skyldnerens virksomhed.

Heri ligger, at det skal være hensigtsmæssigt at anvende den lempelige procedure frem for den almindelige procedure med et vedtaget og stadfæstet rekonstruktionsforslag for at bevare værdien af virksomheden. Dette kan f.eks. være nødvendigt, hvis skyldneren mangler likviditet til at holde virksomheden i gang under den almindelige rekonstruktionsprocedure, fordi en

mulig erhverver ikke kan afvente den normale procedure, eller fordi virksomheden taber i værdi, og den normale procedure således kun vil kunne indbringe en lavere overdragelsessum.

Det er endvidere en betingelse, at fordringshaverne inddrages i processen, ved at de tilsendes en række oplysninger med henblik på, at de kan forhindre overdragelsen ved at gøre indsigelse mod den. Indsigelsen skal være modtaget af rekonstruktøren inden fem hverdage efter afsendelsen af oplysningerne til fordringshaverne.

Dette indebærer, at afsendelse af oplysningerne en mandag som udgangspunkt betyder, at fristen, for hvornår indsigelser skal være kommet frem til rekonstruktøren, er den efterfølgende mandag. Hvis der er en eller flere helligdage i den pågældende uge, der ikke falder på en lørdag eller søndag, forlænges fristen med den eller de pågældende helligdage. Dette betyder, at i tilfælde, hvor oplysningerne afsendes fra rekonstruktøren mandag før påske, er fristen torsdag efter påske, idet fristen forlænges med tre dage pga. skærtorsdag, langfredag og anden påskedag. Indsigelsen skal være modtaget af rekonstruktør inden kontortids ophør den pågældende dag.

Det forudsættes i den forbindelse, at rekonstruktørens afsendelse af oplysningerne til fordringshaverne og indsigelser mod overdragelsen kan ske digitalt.

I relation til fordringshavernes mulighed for at gøre indsigelse mod indgåelse af overdragelsesaftalen foreslås det i *stk. 2*, at § 13 d, *stk. 2-4*, om, hvem der har stemmeret om et rekonstruktionsforslag indeholdende bestemmelse om tvangsakkord, finder tilsvarende anvendelse, idet rekonstruktøren vurderer, hvem der har indsigelsesret og for hvilke beløb.

Heri ligger for det første, at de fordringshavere, der ville være stemmeberettigede efter stemmereglerne vedrørende et rekonstruktionsforslag indeholdende bestemmelse om tvangsakkord, har indsigelsesret. Der er ikke tale om en egentlig afstemning, og en indsigelse skal således blot afgives til rekonstruktøren inden for fristen.

Der vil skulle foretages en vurdering efter stemmeberettigede beløb og ikke efter antallet af fordringshavere. Fordringer, der tilhører skyldnerens nærtstående, giver ikke stemmeret, jf. § 13 d, *stk. 3*. Det er rekonstruktøren, der vurderer, hvor store beløb der samlet set tages i betragtning, hvem der har indsigelsesret og for hvilke beløb. På den baggrund vurderer rekonstruktø-

ren, om der er gjort indsigelser af et flertal af fordringshaverne, og hermed om der er grundlag for at gennemføre virksomhedsoverdragelsen efter den lempelige procedure.

Rekonstruktøren står til ansvar for sin vurdering, og er den pågældende i tvivl om, hvorvidt der er gjort indsigelse fra et flertal af fordringshaverne, må virksomhedsoverdragelsen gennemføres efter den normale procedure med vedtagelse og stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag.

Rekonstruktøren må til brug for sin vurdering af, hvilke fordringshavere der har indsigelsesret i vidt omfang handle ud fra oplysninger, der fremgår af skyldnerens regnskabsføring forud for rekonstruktionsbehandlingsindledning. Er eller forekommer bogføringen mangelfuld, vil det efter omstændighederne tale for, at rekonstruktøren bør undlade at anvende den lempelige procedure.

Selv om det ikke er et krav, vil det i praksis være naturligt, at rekonstruktøren er i kontakt med de største fordringshavere, og at rekonstruktøren på den baggrund ved, om der er grundlag for at gennemføre overdragelsen.

Det foreslås i *stk. 3*, at rekonstruktøren med henblik på virksomhedsoverdragelse i medfør af *stk. 1* skal sende en meddelelse til samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset fra skyldnerens ansatte, der berøres af rekonstruktionsbehandlingen, og til skifteretten. Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervsstyrelsen, skal rekonstruktøren samtidig registrere meddelelsen i Erhvervsstyrelsens it-system.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 11 b, *stk. 1*. Meddelelsen skal imidlertid kun sendes, hvis rekonstruktøren påtænker at gennemføre en virksomhedsoverdragelse efter den foreslåede lempelige procedure. Der er som sådan ingen frist for afsendelse af meddelelsen, men det overordnede krav om, at overdragelsen skal gennemføres inden vedtagelse af rekonstruktionsplan, sætter i sig selv en grænse for, hvornår proceduren skal påbegyndes.

Det foreslåede *stk. 4* har til formål at beskrive, hvilke oplysninger fordringshaverne skal have med henblik på at danne sig et overblik over, om der skal gøres indsigelse mod overdragelsen.

Det foreslås i *1. pkt.*, at meddelelsen efter *stk. 3* skal indeholde de oplysninger, der fremgår af § 13 b, *stk. 1*, nr. 1, dvs. oplysning om overdragelsessummen, om hvilke aktiver, passiver og aftaler der omfattes af overdragel-

sen samt om erhververen. Det foreslås herudover, at det eksplicit skal oplyses, om erhververen er skyldnerens nærstående.

Det foreslås i 2. *pkt.*, at meddelelsen endvidere skal indeholde de oplysninger, der fremgår af § 11 b, stk. 2, 1. pkt. og 2. pkt., nr. 1 og 2. Dette omfatter skyldnerens seneste årsrapport eller efter omstændighederne uddrag heraf. Endvidere omfatter det oplysning om skyldnerens vigtigste aktiver og passiver og så vidt muligt en kreditorfortegnelse med angivelse af stillede sikkerheder. Herudover skal meddelelsen indeholde oplysning om skyldnerens regnskabsføring. Hvis de nævnte oplysninger allerede er udsendt i medfør af § 11 b, er det ikke et krav, at oplysningerne udsendes på ny sammen med meddelelsen efter den foreslåede bestemmelse, idet meddelelsen i givet fald blot kan henvise til den tidligere udsendelse. Hvis der siden udsendelsen efter § 11 b er sket ændringer, må der dog ske udsendelse af de nye oplysninger sammen med meddelelsen.

Det foreslås i 3. *pkt.*, at oplysning om værdiansættelse af skyldnerens aktiver skal gives, hvis de haves på tidspunktet for fremsendelse af meddelelsen. Det er således ikke altid, at værdien af skyldnerens aktiver kan oplyses på det tidlige tidspunkt under rekonstruktionsbehandlingen, og i disse tilfælde må dette oplyses. Det er ikke desto mindre klart, at det vil være en fordel i forhold til at skabe opbakning til at indgå overdragelsesaftalen, hvis værdiansættelsen foreligger til brug for fordringshavernes vurdering. Fordringshaverne må således forventes at være mere tilbøjelige til at gøre indsigelse mod overdragelsen, hvis de mangler relevante oplysninger med henblik på at vurdere fordele og ulemper ved indgåelse af aftalen.

Der skal endelig efter det foreslåede 4. *pkt.* vedlægges oplysning om, hvornår fristen for en fordringshavers protest mod overdragelsen skal være modtaget af rekonstruktøren. I den forbindelse må rekonstruktøren angive en specifik dato samt tidspunkt for kontortids ophør.

Oplysning om fristen har til formål at sikre, at fordringshaverne er opmærksomme herpå. Samtidig skal meddelelsen indeholde en kort begrundelse for, hvorfor proceduren i medfør af stk. 1 anvendes, dvs. hvorfor det skønnes hensigtsmæssigt for at bevare værdien af skyldnerens virksomhed, jf. herom ovenfor.

Det foreslås i *stk. 5*, at rekonstruktøren senest fem hverdage efter fristen for indsigelser i medfør af stk. 1 skal sende en meddelelse til samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset fra skyldnerens ansatte, der berøres af re-

konstruktionsbehandlingen, og til skifteretten, hvor der redegøres for, om virksomhedsoverdragelsen blev gennemført.

Meddelelsen skal sendes, uanset om virksomhedsoverdragelsen blev gennemført eller ej. Meddelelsen skal kort redegøre for, hvorfor virksomhedsoverdragelsen blev henholdsvis ikke gennemført og en begrundelse herfor.

Der skal redegøres for, hvilket beløb, rekonstruktøren lagde til grund, der samlet set kunne gøres indsigelser for, og hvor stort beløb der blev gjort indsigelser for. Der skal ikke redegøres for, hvilke fordringshavere der gjorde indsigelse mod overdragelsesaftalen.

Det foreslås endelig i *stk. 6*, at reglerne om tvungen debitorskifte i § 14 c, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse ved gennemførelse af en virksomhedsoverdragelse efter den lempelige procedure.

Der henvises til pkt. 3.4 og betænkning nr. 1555/2015 om ansattes retsstilling under insolvensbehandling, kapitel 15, afsnit 2.2.

Til nr. 14 (§ 15, stk. 3, 2. pkt.)

Det foreslås i § 15, stk. 3, 2. pkt., at § 15, stk. 3, 1. pkt., om umiddelbar konkursbehandling ikke skal gælde, hvis rekonstruktionsbehandlingen ophører, før der er vedtaget en rekonstruktionsplan.

Forslaget indebærer, at den nugældende retsvirkning af en fejlslagen rekonstruktion kun indtræder i perioden efter vedtagelsen af rekonstruktionsplanen.

Forslaget er begrundet i, at den gældende følge af en fejlslagen rekonstruktion på grund af sin afskrækkende effekt vurderes at være rekonstruktionshæmmende.

Årsagen til rekonstruktionsbehandlings ophør er uden betydning for den foreslåede undtagelse til § 15, stk. 3, 1. pkt. Det er således uden betydning, om rekonstruktionsbehandlingen eksempelvis ophører som følge af, at rekonstruktionsplanen ikke vedtages af fordringshaverne, jf. konkurslovens § 11 e, stk. 3, eller om ophøret følger af, at rekonstruktionsbehandlingen vurderes at være udsigtsløs, så længe ophøret sker inden rekonstruktionsplanens vedtagelse.

Der henvises pkt. 3.3.

Til nr. 15 (§ 15 b, stk. 2)

Forslaget til indførelsen af § 15 b, stk. 2, skal ses i sammenhæng med, at reglen om automatisk konkurs af en fejlslagen rekonstruktion foreslås begrænset til tiden efter rekonstruktionsplanens vedtagelse.

Det foreslås i § 15 b, stk. 2, at rekonstruktøren skal sende en meddelelse om rekonstruktionsbehandlings ophør til samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset fra skyldnerens ansatte, der blev berørt af rekonstruktionsbehandlingen, medmindre skyldnerens bo samtidig tages under konkursbehandling.

Forslaget er begrundet i hensynet til kreditorernes retssikkerhed, der tilsiger at muligheden for skyldneren til at bringe en rekonstruktionsbehandling til ophør uden automatisk konkurs suppleres af regler om kreditorernes information om rekonstruktionsbehandlings ophør. Kreditorernes kendskab til rekonstruktionsbehandlings ophør er afgørende for kreditorernes mulighed for at indgive en konkursbegæring og bevare den oprindelige fristdag, der blev etableret ved rekonstruktionsbegæringens indgivelse, jf. konkurslovens § 1, stk. 2, 2. pkt.

Til nr. 16 (§ 18, nr. 2):

Forslaget til indførelsen af § 18, nr. 2 skal ses i sammenhæng med, at reglen om automatisk konkurs af en fejlslagen rekonstruktion foreslås modificeret (lovforslagets § 1, nr. 14).

Forslaget skal også ses i sammenhæng med, at en fordringshaver, der efter en fejlslagen rekonstruktion ønsker at begære en skyldner konkurs, efter den gældende bestemmelse i konkurslovens § 1, stk. 2, 2. pkt., kan bevare den fristdag, der blev etableret ved rekonstruktionsbegæringens modtagelse i skifteretten, hvis konkursbegæringen indgives inden for tre uger fra rekonstruktionsbehandlings ophør.

Konkurslovens § 18 opregner særlige omstændigheder, der kan vække formodning om insolvens, og som i almindelighed vil gøre videre undersøgelse af skyldnerens insolvens overflødig. Det foreslås, at en rekonstruktionsbehandling inden for de seneste 3 uger tilføjes til denne udtømmende opregning af særlige omstændigheder, der kan vække formodning om insolvens.

Forslaget indebærer, at skifteretten som udgangspunkt ikke vil skulle forlange yderligere oplysninger med hensyn til skyldnerens insolvens, såfremt en fordringshaver inden tre uger efter rekonstruktionsbehandlings ophør, indgiver konkursbegæring mod skyldneren.

Til nr. 17 (§ 72, stk. 3, 2. pkt.)

Retsvirkningen af, at der gennemføres en virksomhedsoverdragelse på grundlag af den foreslåede § 13 g, er, at overdragelsen kun kan omstødes, hvis rekonstruktøren åbenbart overskred sine beføjelser, jf. § 72, stk. 3.

Rekonstruktørens overskridelse af sine beføjelser kan f.eks. bestå i, at overdragelsen foretages til en overdragelsessum, som rekonstruktøren vidste var lavere, end hvad der kunne opnås ved salg af virksomheden eller dennes aktiver til anden side, at overdragelsen foretages på trods af protester fra flertallet af fordringshavere, eller at den foretages efter den lempelige procedure, uden at rekonstruktøren har foretaget et skøn over, om det er hensigtsmæssigt for at bevare værdien af skyldnerens virksomhed. Hvis erhververen vidste eller burde vide, at rekonstruktøren ikke burde have samtykket til overdragelsen, kan erhververen i sagens natur heller ikke påberåbe sig samtykket og er dermed ikke beskyttet mod omstødelse efter § 72, stk. 3.

Det foreslås i 2. pkt., at rekonstruktørsamtykke efter § 13 g ikke udelukker omstødelse over for andre end erhververen af virksomheden. Omstødelse kan med andre ord ske over for andre end erhververen, uanset at rekonstruktøren ikke åbenbart overskred sine beføjelser ved at samtykke i virksomhedsoverdragelsen.

Omstødelse kan således eksempelvis ske i forhold til enkelte fordringshavere efter bestemmelserne i §§ 64-80. Er en fordringshaver f.eks. blevet begunstiget utilbørligt ved overdragelsen, fordi erhververen har overtaget gæld til fordringshaveren i strid med konkursordenen, vil denne begunstiggelse kunne omstødes i forhold til den pågældende fordringshaver, såfremt dette følger af bestemmelserne i konkurslovens §§ 64-80.

Der henvises til afsnit 3.4 og betænkning nr. 1555/2015 om ansattes retsstilling under insolvensbehandling, kapitel 15, afsnit 2.2.

Til nr. 18 (§ 95, stk. 4)

Det foreslås i § 95, stk. 4, at fortrinsstillingen for løn mv. efter stk. 1 også omfatter SKATs krav på A-skat og AM-bidrag heraf. Den foreslåede bestemmelse har til formål udtrykkeligt at fastslå den gældende retstilstand,

hvorefter SKATs krav på A-skat og AM-bidrag af løn, som er betalt af LG efter indledning af konkursbehandling, eller som betales af konkursboet, ligesom lønkravet (eller LG's regreskrav) er omfattet af konkurslovens § 95.

Bestemmelsen finder endvidere anvendelse i forhold til SKATs krav vedrørende lønkrav, der udbetales af LG ved indledning af rekonstruktionsbehandling. Når LG anmelder sit regreskrav i konkursboet, oplyser LG således bruttokravet, idet skattedelen også vil være omfattet af § 95.

Den foreslåede bestemmelse indebærer i det hele taget, at et lønkrav, der kan anmeldes i konkursboet som omfattet af § 95, trækker skattedelen heraf med op i privilegiet. Bruttolønnen skal således anmeldes i boet, som betaler både nettolønnen og skattekravet fuldt ud, medmindre der kun er dividende til delvis dækning. Anmeldes et bruttokrav på 100.000 kr., hvoraf skattedelen udgør 40.000 kr, og er der 50 pct. dividende til § 95-krav, udlodder konkursboet således 30.000 kr. til den ansatte eller LG og 20.000 kr. til SKAT. Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på, at A-skat og AM-bidrag af lønkrav, der er omfattet af § 93 eller § 94, ligeledes omfattes af de pågældende bestemmelser. Bestemmelsen ændrer endvidere ikke på, at SKATs krav på A-skat og AM-bidrag kun er omfattet af § 95, i det omfang der anmeldes nettolønkrav, der omfattes af § 95. Undlader LG således at anmelde et regreskrav i den tro, at der ikke er dividende til § 95-krav, omfattes skattedelen af de af LG udbetalte krav dermed ikke af § 95. Det samme gør sig gældende i forhold til skattedelen af lønkrav, hvor nettodelen er betalt til den ansatte af arbejdsgiveren inden indledning af rekonstruktions- eller konkursbehandling. SKATs krav vil i dette tilfælde ligesom efter gældende ret være omfattet af konkurslovens § 97.

Der henvises til betænkning nr. 1555/2015 om ansattes retsstilling under insolvensbehandling, kapitel 7 og afsnit 3.5 i nærværende udtalelse.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 1, stk. 1, nr. 4)

Det foreslås, at LG-lovens § 1, stk. 1, nr. 4, ændres, således at indledning af rekonstruktionsbehandling gøres til udbetalingsgrund hos LG.

Efter gældende ret har LG kun mulighed for under rekonstruktionsbehandling at yde lån til dækning af lønkrav mv., der forfalder efter rekonstruktionsbehandlingens indledning, og denne låneadgang anvendes i praksis kun

i forhold til ansatte, der fortsat beskæftiges af arbejdsgiveren under rekonstruktionsbehandlingen. Ansatte, der ikke beskæftiges af en arbejdsgiver under rekonstruktionsbehandling, har således i praksis ikke mulighed for udbetaling fra LG, før arbejdsgiverens eventuelle konkurs indtræder.

Forslaget betyder, at LG fremover skal foretage udbetalinger af lønrestancer mv. allerede i forbindelse med indledning af arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling. Den nærmere forpligtelse hertil er reguleret i forslaget til LG-lovens § 2 a.

Der henvises til betænkning nr. 1555/2015 om ansattes retsstilling under insolvensbehandling, kapitel 12 og afsnit 3.5 i nærværende udtalelse.

Til nr. 2 (§ 2, stk. 4-6, ophæves)

Det foreslås at ophæve de gældende bestemmelser i LG-lovens § 2, stk. 4-6.

Bestemmelsen i § 2, stk. 4, foreslås erstattet af en lignende bestemmelse i § 2 a, der tager højde for, at indledning af rekonstruktionsbehandling foreslås at være udbetalingsgrund hos fonden.

Bestemmelserne i § 2, stk. 5 og 6, foreslås videreført i den foreslåede § 3 a.

Til nr. 3 (§ 2 a)

Den foreslåede bestemmelse omhandler LG's udbetalinger under en arbejdsgivers rekonstruktionsbehandling.

Det foreslås i *stk. 1*, at garantien i tilfælde af rekonstruktionsbehandling i forhold til ansatte, som fortsat beskæftiges af arbejdsgiveren, ikke omfatter krav, der forfalder efter rekonstruktionsbehandlingens indledning.

Bestemmelsen skal sammenholdes med § 1, stk. 1, nr. 4, hvorefter rekonstruktionsbehandling er udbetalingsgrund fra fonden. Fonden skal således i tilfælde af en arbejdsgivers rekonstruktionsbehandling udbetale krav på løn mv., medmindre kravet vedrører en ansat, der fortsat beskæftiges af arbejdsgiveren, og kravet forfalder efter rekonstruktionsbehandlingens indledning.

Dette indebærer for det første, at LG efter rekonstruktionsbehandlingens indledning skal udbetale alle krav, herunder krav vedrørende opsigelsesperioden, til ansatte, der ikke beskæftiges af arbejdsgiveren under rekonstruktionsbehandling.

Det indebærer endvidere, at LG efter rekonstruktionsbehandlings indledning i forhold til ansatte, som fortsat beskæftiges af arbejdsgiveren, skal udbetale alle krav, der er forfaldet inden rekonstruktionsbehandlings indledning.

Omfanget af LG's dækning ved indledning af rekonstruktionsbehandling afhænger således af, om de ansatte fortsat beskæftiges af arbejdsgiveren under rekonstruktionsbehandlingen. Hermed menes, om de ansatte fortsat udfører arbejde for arbejdsgiveren under rekonstruktionsbehandlingen, uanset om arbejdsaftalerne videreføres efter konkurslovens § 12 o, eller om der er tale om faktisk udført arbejde i en situation, hvor arbejdsgiveren hverken udtrykkeligt eller stiltiende har videreført arbejdsaftalen.

Udbetaling af krav, der forfalder efter rekonstruktionsbehandlings indledning, kan således først foretages, når det står klart, at arbejdsgiveren ikke vil beskæftige den enkelte ansatte under rekonstruktionsbehandlingen.

En ansat, som har været beskæftiget af arbejdsgiveren under rekonstruktionsbehandlingen, omfattes af LG's dækning af krav, der forfalder efter rekonstruktionsbehandlings indledning, fra det tidspunkt, hvor den ansatte ikke længere beskæftiges af arbejdsgiveren. LG's dækning omfatter i dette tilfælde både disse ansattes § 94- og § 95-krav.

Krav, der forfalder efter rekonstruktionsbehandlings indledning, må i relation til fortsat beskæftigede ansatte afholdes af arbejdsgiveren selv, jf. dog forslaget til § 2, nr. 3, hvorefter disse krav kan betales af LG som led i LG's låneordning.

Rekonstruktøren er i medfør af den foreslåede udvidelse af LG-lovens § 5 forpligtet til på anmodning at give LG oplysninger til brug for LG's prøvelse af krav, herunder også for så vidt angår ansatte, der ikke beskæftiges under rekonstruktionsbehandlingen. Forpligtelsen gælder dog kun, i det omfang der er udsigt til dividende til det krav, som anmodningen vedrører. En eventuel udgift for skyldneren i den forbindelse afholdes ikke af LG.

Det foreslås i *stk.* 2, at garantien omfatter krav, der vedrører tiden inden rekonstruktionsbehandlings indledning, fra overdragne ansatte, hvis arbejdsgiverens virksomhed eller en del heraf overdrages. Dette gælder således, uanset krav fra de overdragne ansatte vedrørende tiden inden rekon-

struktionsbehandlings indledning måtte forfalde efter rekonstruktionsbehandlings indledning.

Bestemmelsen finder anvendelse, hvis overdragelsen er omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven. Bestemmelsen har sammenhæng med den foreslåede ændring af virksomhedsoverdragelsesloven, der indebærer, at hververen kun indtræder i ansattes krav mod arbejdsgiveren for så vidt angår tiden efter rekonstruktionsbehandlings indledning.

Den foreslåede bestemmelse modsvarer således den foreslåede bestemmelse i virksomhedsoverdragelsesloven, således at LG dækker ansattes krav frem til indledning af rekonstruktionsbehandling.

Dette indebærer isoleret set i forhold til stk. 1, at LG for så vidt angår fortsat beskæftigede og virksomhedsoverdragede ansatte udbetaler den del af deres krav, der i tilfælde af konkurs ville være omfattet af § 95, for den ved rekonstruktionsbehandlings indledning igangværende lønperiode samt eventuel feriegodtgørelse af løn for tiden forud for rekonstruktionsbehandlingen.

Alle udbetalinger i medfør af det foreslåede stk. 4 vil skulle tilbagebetales af arbejdsgiveren med renter, medmindre rekonstruktionsbehandlingen munder ud i konkursbehandling, jf. i den forbindelse LG-lovens § 7. Tages arbejdsgiveren under konkursbehandling, kan LG anmelde sit krav i konkursboet.

Der henvises til pkt. 3.4 og pkt. 3.5 og betænkning nr. 1555/2015 om ansattes retsstilling under insolvensbehandling, kapitel 12, 13 og 15.

Det foreslås i *stk.* 3, at garantien i tilfælde af rekonstruktionsbehandling ikke omfatter krav fra skyldnerens nærstående.

Forslaget om at nægte denne personkreds adgang til dækning fra LG under skyldnerens rekonstruktionsbehandling skal ses i sammenhæng med, at det som noget nyt foreslås, at skyldneren indtil et vist tidspunkt ensidigt kan bringe rekonstruktionsbehandlingen til ophør uden automatisk at blive taget under konkursbehandling (lovforslagets § 1, nr. 14). På den baggrund og i øvrigt ud fra et forsigtighedsprincip vurderes det velbegrundet at afskære skyldnerens nærstående fra den foreslåede ordning i lovforslagets § 2, nr. 1.

Om der foreligger en nærstående relation til skyldneren, skal afgøres efter konkurslovens § 2.

Det foreslås i *stk. 4*, at LG med rekonstruktørens samtykke via arbejdsgiveren kan udbetale op til tre måneders løn mv., der forfalder under en rekonstruktionsbehandling, til hver ansat. Der er tale om en videreførelse af den eksisterende låneordning til arbejdsgivere under rekonstruktionsbehandling.

Til nr. 4 (§ 3, stk. 1, ændres »nr. 1-3« til: »nr. 1-4«)

Forslaget er en konsekvensændring som følge af forslaget til § 1, stk. 1, nr. 4 (lovforslagets § 2, nr. 1) om at gøre rekonstruktionsbehandling til udbetalingsgrund hos LG. Udbetaling i anledning af skyldnerens rekonstruktionsbehandling vil således være omfattet af de gældende beløbsgrænser i § 3, stk. 1.

Til nr. 5 (§ 3, stk. 2, ændres »§ 1, stk. 1, nr. 4« til: »§ 2 a, stk. 4)

Forslaget er en konsekvensændring som følge af, at den eksisterende låneordning under arbejdsgiverens rekonstruktion i den gældende bestemmelse i LG-lovens § 1, stk. 1, nr. 4, foreslås videreført i § 2 a, stk. 4 (lovforslaget § 2, nr. 3).

Til nr. 6 (§ 3 a)

Den foreslåede § 3 a er en videreførelse af bestemmelserne i den gældende LG-lovs § 2, stk. 5 og 6, og § 3, stk. 4 og 5.

Bestemmelsen i *stk. 1* har til formål at sikre, at virksomheder, der er ophørt, i situationer som nævnt i § 1, stk. 2, i alle tilfælde dækkes ligesom virksomheder, der ikke er under rekonstruktionsbehandling.

Bestemmelsen i *stk. 2* har til formål at sikre, at virksomheder, der ikke er ophørt, i situationer som nævnt i § 1, stk. 2, i alle tilfælde dækkes ligesom virksomheder, der er under rekonstruktionsbehandling.

Til nr. 7 (§ 5, stk. 1, 2. pkt.)

Det foreslås, at forpligtelsen til efter anmodning at give LG oplysninger, der har betydning for afgørelser om udbetaling fra fonden, udtrykkeligt kommer til at omfatte rekonstruktører og kuratorer, idet forpligtelsen dog kun gælder, i det omfang der er udsigt til dividende til det krav, som anmodningen vedrører.

Dette indebærer, at rekonstruktør eller kurator ikke er forpligtet til at give LG oplysninger til brug for udbetaling af et § 95-krav fra fonden, hvis der ikke er udsigt til dividende til § 95-krav i boet. Den foreslåede bestemmelse hænger sammen med, at rekonstruktør eller kurator efter konkursloven ikke må anvende midler til prøvelse mv. af krav, som der ikke er udsigt til dividende til, og at der skal være midler hos arbejdsgiveren eller i boet til at give de pågældende oplysninger.

Forpligtelsen for rekonstruktør og kurator forudsætter i øvrigt, at rekonstruktør – eventuelt via arbejdsgiveren – eller kurator er i besiddelse af oplysningerne.

Det bemærkes, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at LG i de situationer, hvor forpligtelsen ikke gælder, fordi der ikke er udsigt til dividende, honorerer rekonstruktør eller kurator for at give LG oplysningerne. Det afgørende er, at arbejdsgiveren eller boet ikke belastes af udgifter, der vedrører krav, som der ikke er udsigt til dividende til.

Der henvises til betænkning nr. 1555/2015 om ansattes retsstilling under insolvensbehandling, kapitel 12 og 13.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 47 f, stk. 2)

Bestemmelsen angår virksomhedspantets stilling under virksomhedspantsetterens rekonstruktionsbehandling.

Efter den gældende bestemmelse i tinglysningslovens § 47 f, stk. 2, omfatter virksomhedspant, der er stiftet inden skifterettens beslutning om indledning af rekonstruktionsbehandling, ikke aktiver erhvervet efter beslutningen. Det følger endvidere af den gældende § 12 d, stk. 1, i konkursloven, at skyldnerens adgang til at udskille aktiver fra virksomhedspantet som led i regelmæssig drift af virksomheden ophører, når rekonstruktionsbehandling er indledt.

Det foreslås, at den gældende virkning af rekonstruktionsbehandlingens indledning med hensyn til virksomhedspanthavers retsstilling konkret skal udløses af enten virksomhedspanthaveren eller skyldneren for at finde anvendelse. Den gældende bestemmelse i tinglysningslovens § 47 f, stk. 2, gøres med andre ord fakultativ. Med forslaget samt forslaget til konkurslovens § 12 d, stk. 1, overlades det til henholdsvis skyldneren og virksomhedspanthaveren at vurdere, om den gældende retsvirkning af skyldnerens rekon-

struktion med hensyn til virksomhedspantet er ønskelig i det konkrete tilfælde.

Forslaget er begrundet i, at de gældende regler om virksomhedspantets stilling under virksomhedspantets rekonstruktionsbehandling vurderes at være hæmmende for dels rekonstruktørens mulighed for at iværksætte de fornødne tiltag med hensyn til en videreførelse af skyldnerens virksomhed, dels skyldnerens pengeinstituts mulighed for fortsat at finansiere skyldneren under og efter rekonstruktionsbehandlingen.

En meddelelse fra skyldneren til virksomhedspanthaveren om, at frysning af virksomhedspantet skal indtræffe, skal betragtes som en væsentlig disposition under rekonstruktionsbehandlingen, der kræver rekonstruktørens samtykke, jf. § 12, stk. 1.

Der tilsigtes med forslaget ikke nogen ændring i retstilstanden for så vidt angår rekonstruktionsbehandlingens betydning for fordringspanthavers retsstilling, jf. § 47 d. Fordringspant, der er stiftet inden skifterettens beslutning om indledning af rekonstruktionsbehandling, omfatter dermed fortsat ikke aktiver erhvervet efter beslutningen.

Der henvises til pkt. 3.6.

Til § 4

Til nr. 1. (§ 2, stk. 4)

Det foreslås, at i tilfælde af virksomhedsoverdragelse, der finder sted under overdragerens rekonstruktions- eller konkursbehandling, indtræder erhververen kun i rettigheder og forpligtelser efter den gældende § 2, stk. 1 og 2, i virksomhedsoverdragelsesloven, hvis disse vedrører tiden efter insolvensbehandlingens indledning.

Forslaget er i relation til konkursbehandling en kodifikation af gældende praksis bl.a. hos LG, og forslaget har til hensigt at sidestille virksomhedsoverdragelser under rekonstruktionsbehandling med virksomhedsoverdragelser under konkursbehandling.

Forslaget indebærer, at udgangspunktet i stk. 1 om, at erhververen indtræder i rettigheder og forpligtelser, der bestod på overdragelsestidspunktet, fraviges, således at erhververen kun indtræder i krav for så vidt angår tiden efter rekonstruktionsbehandlingens indledning.

LG forpligtes til at udbetale krav mod arbejdsgiveren, der vedrører tiden inden rekonstruktionsbehandlings indledning, jf. lovudkastets § 2, nr. 3. På den baggrund dækkes den ansattes lønkrav fra tiden inden rekonstruktionsbehandlings indledning af LG og herefter af erhververen.

Har LG inden virksomhedsoverdragelsen via låneordning betalt lønkrav, der vedrører arbejde udført under rekonstruktionsbehandlingen, har LG ikke krav på at få disse refunderet af erhververen, men må som i andre tilfælde holde sig til overdrageren(s konkursbo).

Foretages overdragelsen under konkursbehandling, men hvor arbejdsgiveren forinden har været under rekonstruktionsbehandling, indtræder erhververen alene i forpligtelserne vedrørende tiden efter indledning af konkursbehandling.

Der henvises til pkt. 3.4 og betænkning nr. 1555/2015 om ansattes retsstilling under insolvensbehandling, kapitel 15, afsnit 2.1.

Til § 5

Bestemmelsen indeholder ikrafttrædelses- og overgangsregler.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den...

Det foreslås i *stk. 2*, at loven finder anvendelse, hvor konkursdekret afsiges, eller når rekonstruktionsbehandling, gældssaneringssag eller anden insolvensbehandling indledes efter lovens ikrafttræden. Dette indebærer, at loven finder anvendelse i forhold til en skyldner, der er taget under enten rekonstruktions- eller konkursbehandling efter lovens ikrafttræden, eller hvor der efter lovens ikrafttræden er indledt en gældssaneringssag eller anden insolvensbehandling, herunder insolvent dødsboskifte.

Til § 6

Bestemmelsen angår lovens territoriale gyldighed.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Ændringerne af konkursloven vil imidlertid i medfør af *stk. 2* kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.